

ಅಪರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2004

ತೆಳೆಸಗೆಯ ಕಾಕರಂಜೆ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕುಮಾರ್

ಕಾಕರಂಜಿ ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಕಾಕರಂಜಿ

ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 100
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ರೂ. 750
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 23345259
ಉಪ ಸಂಪಾದಕ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 22	ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2004	ಸಂಚಿಕೆ - 1
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ	ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್	6
ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು	ನವರತ್ನ ರಾಮರಾಯರು	7
ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಗಢಾ	ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್	9
ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ...	ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ	15
ದೇವರಿದ್ವಾಸೆ ಬಿಡಿ	ಕೆ. ಚಂದ್ರಮೌಳಿ	17
ಸಿ.ಇ.ಟಿ. ಕುದುರೆ	ಅರುಣಾ ಕಾರಂತ್	24
ರೀಸೈಕಲ್ ಗಣೇಶ	ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್	25
ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಗಳು		29
ಊದೋಡ್ ಬಿಟ್ಟು...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	30
ಕ್ರಿ.ಶ. 2020ರಲ್ಲಿ....	ಎಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ	32
ಭಾನುವಾರದ ಬಸವಣ್ಣ	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	37

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕನ್ನಡ ವಿರೋಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ, ಇನ್ನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ!

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಲ್ಲ?!

★ ★ ★

ಬೀಜಿಂಗ್‌ಗೆ ತೆರಳಿದ ದಲೈಲಾಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರು 'ವಾಪಸ್' ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು!!

★ ★ ★

ಅಮೆರಿಕಾ - ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯ ಇಂದು

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಹೀಗಾದರೂ ಗುಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಅನ್ವಬಹುದು!!

★ ★ ★

ಹುಲಿ ಎದುರು ಸಿಂಹ ಘರ್ಜನೆ

- ಗಾಲ್ಫ್ ಸುದ್ದಿ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಅಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು!

★ ★ ★

ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಹಣ ಬಳಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ

- ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಳಸಿದ್ದಾರೋ??

ರೈಲ್ವೆ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಇಲ್ಲ

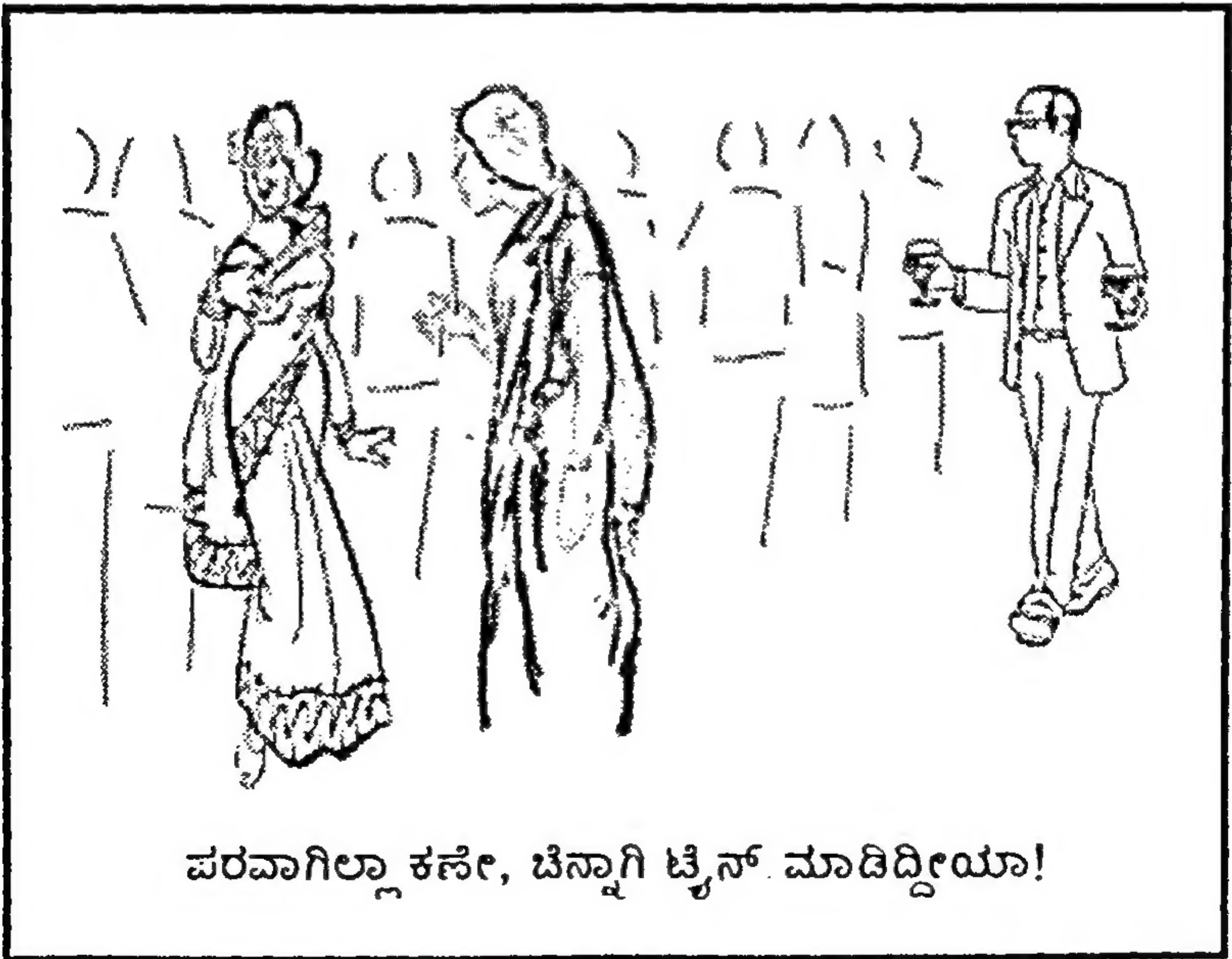
- ಲಾಲ್ ಪ್ರಸಾದ್

ಅವರು ಸಚಿವರಾದಾಗಲೇ ಅದು 'ಖಾಸಗೀಕರಣ' ಆಯಿತಲ್ಲ??!

ಕೆ.ಪಿ.ಎಸ್. ಗಿಲ್ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಆಗ್ರಹ

- ಸುದ್ದಿ

ಸಹಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಕಿ! ಅಂತ ಗಿಲ್ ನಕ್ಕರಂತೆ!!

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ

ನನಗೆ ತೀರ ಬೇರೂರ ಹೊಡೆದರೆ, ಬೇರೆ ಏನು ಮಾಡುಕ್ಕೂ ತೋಚದೇ ಇದ್ದರೆ, ಪೀಲಾಕ'ಹೋಮ್ಸ್ ಆಮ್ನುಜನ್ ಹಿಟಿದು ಕೂತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ "The Golden Pincenez" ಎಂಬ ಕಥೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಒಂದು ಬಿಚ್ಚಲಿನ ಅನುಭವ. ಲಂಡನ್ನಿನ ಛೇತಗಾಲ. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯ. 221 B ಬೇಕರ್ ಸ್ಟೀಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ವಾಟ್ಸನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಮಳೆ. ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಚರ್ಚಿನ ಕಡತವನ್ನು ಭೂತಗನ್ನಡಿಯ ಮೂಲಕ ಹೋಮ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವಾಟ್ಸನ್, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಗ್ರಂಥದ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಕುದುರೆಗಾಡಿ ಬರುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತಾ, ವೇಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಖುರಪು ಟಗಲು ಕ್ರಮೇಣ ಇವರ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಇವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

'ಮಿತ್ರ ವಾಟ್ಸನ್, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿ ಯಾರೋ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಬೇಗ ಕೋಟು ಮಫ್ಲರ್ ಧರಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾಗು.....ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ , ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕುದುರೆ ಗಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಬಂದಿರುವ ಅಭ್ಯಾಗತರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಲು ಬಂದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರೋಣವಾಗಲಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಹೋಮ್ಸ್.

ಬಂದ ಅಭ್ಯಾಗತ ಸ್ಟಾಫ್ಲಿಂಡ್ ಯಾರ್ಕಿನ ಸ್ಟಾನ್ಲೇ ಹಾಫ್ಲಿನ್ಸ್. ಹೋಮ್ಸ್ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ,

'ಬಾ, ಸ್ಟಾನ್ಲೇ, ನಿನ್ನ ಕೋಟನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಪಕ್ಕದ ಗೂಟದಲ್ಲಿ ಹರವಿಹಾಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದಿನ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡು. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೆಳೆಯ ನಿನಗೆ ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆಯ ರಸ ಹಾಕಿದ ಪಾನೀಯವೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಳೆ, ಛೇತಗೆ ತಕ್ಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಅದು.ಈಗ ಹೇಳು, ಏನು ನೀನು ಬಂದ ವಿಷಯ?'

ಸ್ಟಾನ್ಲೇ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಗೆ ಕೂತು, ತನ್ನ ಕೇಸಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೋಮ್ಸ್ ಮುಂದೆ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಘಂಟೆ.

'ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಈಗ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ತನಿಖೆಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ. ನೀನು ಮಲಗಲು ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಸೋಫಾ ಸಾಕಲ್ಲವೇ. ಹೊದೆಯಲು ಹೇಗೂ ಈ ಶಾಲು ಇದೆಯಲ್ಲ. ಈಗ ನೀನು ಮಲಗು, ಶುಭರಾತ್ರಿ' ಎಂದು ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಹೋಮ್ಸ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ.

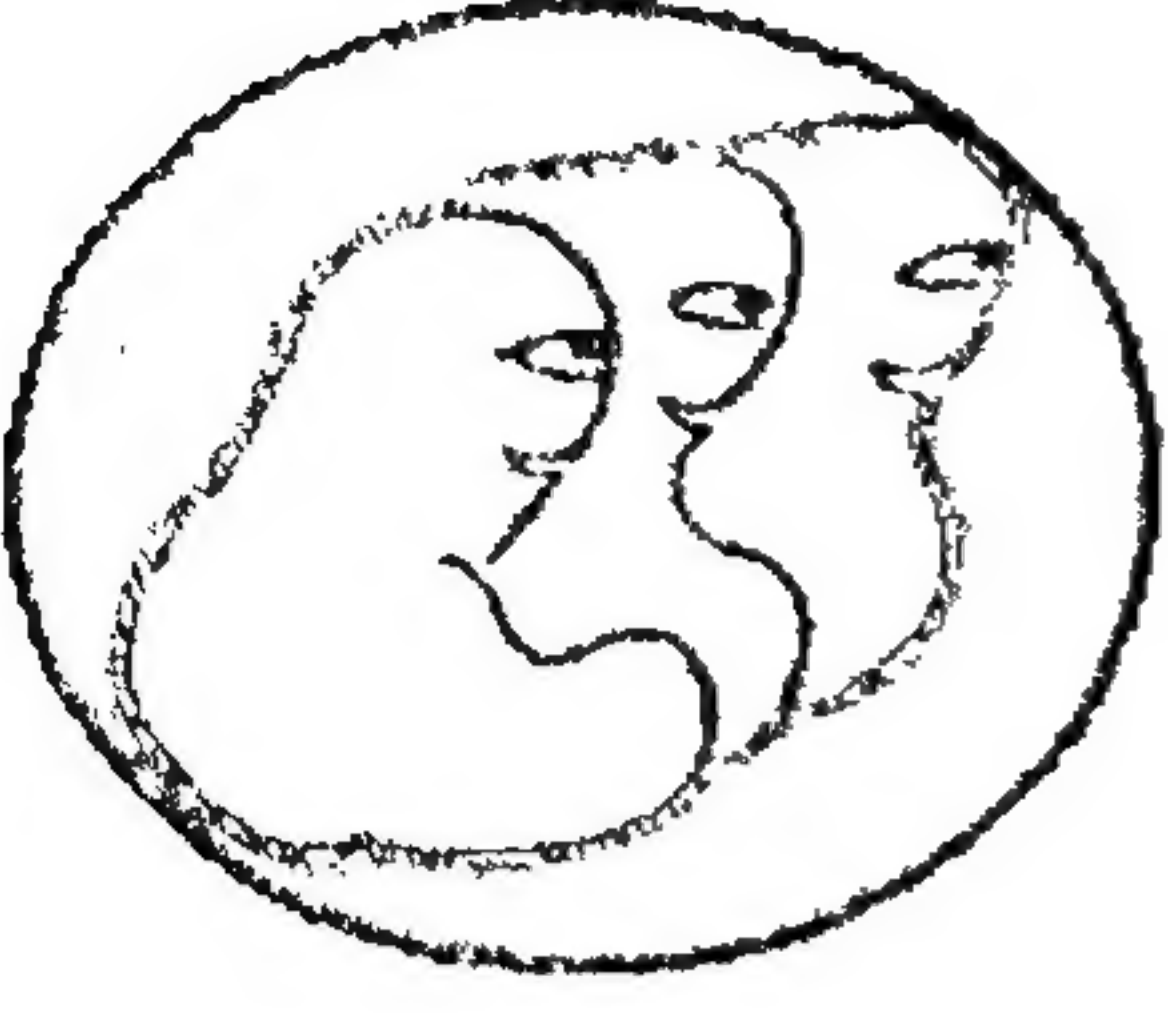
ಇಷ್ಟು ಒದುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೂ ಕಣ್ಣೆರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗುತ್ತಾನೆ.

ನಿದ್ದೆಗೆ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒದುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವೆಂದರೆ ವಿಕ್ರಮೇ ಸೆಫ್ ನ ಗೋಲ್ಡನ್ ಗೇಟ್. ಇದೊಂದು ಕಾವ್ಯರೂಪದ ಕಾದಂಬರಿ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು ಕ್ಯಾಂಪೋರ್ನಿಯದಲ್ಲರುವ ಜಾನ್ ಎಂಬ ಯುವಕನ ಪ್ರಣಯ ಜೀವನದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು. ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶ್ಲೋಕವೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಇಯಾಂಜಕ್ ಟೆಟ್ರಾಮೀಟರ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಮಧ್ಯಯುಗದ ಕವಿಗಳಂತೆ ವಿಕ್ರಮ್ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕಾವ್ಯರಚನಾ ಶಿಸ್ತಿನ ನಡುವೆಯೂ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಿರುವುದು ಒದಗಲಿಗೆ. ಅತ್ಯಂತ ಖುಷಿಕೊಡುವ ವಿಷಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಒಂದು ಚರಣ ನೋಡಿ. ಪದ್ಯದ ಸಂದರ್ಭ ಹೇಗಿದೆ. ಜಾನ್ ತನ್ನ ಬಾಳಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕಾ ಜಾಹಿರಾತನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಜಾಹಿರಾತನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಜ್ (ಎಲಿಜಬೆತ್) ಜಾಹಿರಾತಿಗೆ ಕವನರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

I'm friendly, female, 27,
Well-rounded too, and somewhat square.
I've not yet known romantic heaven,
But harbor hopes of getting there.
I'm fit -at least, I'm not convulsive;
And fun, I hope, though not impulsive
To match the handsomeness you flaunt
(I do not mean this as a taunt;
I find immodesty disarming),
I have heard several people say
I am good looking in my way.
So if you'd like to meet, Prince Charming,
THat shows discernment. If you flout
My charms, you are a tasteless lout.

ಈ ರೀತಿಯ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾದ ನಿದ್ದೆಬರಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ ಬಂದಿರಲೇಬೇಕು. ಆ ಕುರಿತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ನವರತ್ನ ರಾಮರಾಯರ 'ಕೆಲವು
ನೆನಪುಗಳು' ಕನ್ನಡದ ಅನುಭವ -
ಚಿಂತನೆಗಳ ಭಂಡಾರವಾದ ಆತ್ಮಕಥೆ.

70-80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ
ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಜನ ಜೀವನಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಕನ್ನಡಿ.

ಇಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಯರು
ಅಮಲ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಘಟನೆಯ ನಿರೂಪಣೆ ಇದೆ.

ಸಂದರ್ಭ, ಬಹು ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ್ದು. ರಾತ್ರಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಒಬ್ಬ
ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ.
ಆದರೆ ಅದು ತೀರ ಹಾಸ್ಯದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿ ರೂಪ
ತಾಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ಥ ಬರಹದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಯರು ಗೌಡರ
ಯಜಮಾನಿತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು
ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ - ಆ
ದೃಶ್ಯವೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೂ ನಗುವನ್ನೂ ಉಂಟು
ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ
ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಂಥ ದರ್ಪ, ಎಂಥ ತಿರಸ್ಕಾರ! ಸಾಕಷ್ಟು
ದೊಡ್ಡದಾದ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಮರೆಯಾಗುವ ಈ ಚಾಮುಂಡಿ. ಅವಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದ
'ಉಳ' ಬಹುಕರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು

- ನವರತ್ನ ರಾಮರಾಯರು

ಹುಜೂರು ಜಮಾಬಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರೂ ನಾನೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ (ಅದರ ಹೆಸರು ಬೇಡ) ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸಾಹೇಬರು ಊರ ಹೊರಗಿನ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಡೇರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಊರ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಕೂಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಗಲಾಟೆಯ ಸದ್ದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಆರ್ಡರ್‌ಲಿ (orderly) ಗೆ, 'ಅದೇನೋ, ನೋಡೋ' ಎಂದು ಕಳಿಸಿದೆ. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ - ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯ ಬೀದಿ - ಬೊಬ್ಬೆ ಎದ್ದಿದ್ದದ್ದು. ಆಳು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು - ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಹುಡುಗ, ಸಾಹೇಬರ ಜವಾನ (ಅವನ ಹೆಸರು ಮರೆತೆ; ಅವನು ಷೂಕೀಲ ಸಣಕಲ ತಿರೀಮೀರೆ, ರಾಚೇವಾರರ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರುಷದ ಹುಡುಗ) ಗೌಡರ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಯಜಮಾನಿಯವರನ್ನು (ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ) ಕೆಣಕಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವನೆ - ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಈ ಕೆಡಕಿನ ಕೇಡಿಗತನವನ್ನೂ, ಈ ಜನಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆತ್ಮಗೌರವ, ಮುಂಗೋಪವನ್ನೂ ನನೆದು ನಾನು ಅನಾಹುತದ ಭೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಶಾಲನ್ನು ಹೊದ್ದು ಆಚೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕೋಲಾಹಲ ಉಕ್ಕಿ ಏಕಾಏಕಿ ಜನಸಮುದಾಯದ ಘುಳ್ಳೆಂಬ ಘಟ್ಟ ನಗುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಾನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ನೋಡಲಾಗಿ ನಾನೂ ನಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ - ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು, ಈ ದೃಶ್ಯ. ಗೌಡನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ, ಲಾಟೀನ್ ಪಂಜುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ಜನ ಪಕ್ಕ ಹಿಡಿದು ನಗುತ್ತಿರುವ ಕಂಬಳಿ, ಹಚ್ಚಡ, ರಾತ್ರಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದ ಜನಗಳ ಗುಂಪು. ಅರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಗೌಡ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಾಂಬಿಕೆಯ ವಿಗ್ರಹವೋ ಎಂಬಂತೆ ಎತ್ತರ, ಶರೀರ ಸಂಪತ್ತು, ಮುಖದ ಅನುಭಾವವುಳ್ಳ ನಡುಪ್ರಾಯದ ಹೆಂಗಸು ಸಣಕಲ, ತಬ್ಬಿಬ್ಬೆ ಮುಖದ, ಬೊಬ್ಬಿಬ್ಬೆ ಮಾತಿನ, ಅದುರು ಮೈಯ್ಯ, ಕದರು ಕೂದಲಿನ, ತರುಣನನ್ನು ಎರಡು ಮಣಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಮೊಗ ತೋರಿಸೋ, ನನ್ನ ಹಳಮಗನೆ - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅವನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅಭಿಜನ ಭೂಯಿಷ್ಠವಾದ ಪರಿಷದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕತೆಯಿದು:

“ಸರಾಸ್ರಾಗೆ ಯಾರೋ ಕದ ತಟ್ಟಿ ಕದ ತೆಗೆ - ಅಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ನಾನು ಮೂಗೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಯಜಮಾನರು ಬಂದರೇನೋ ಅಂತ ಕದ ತೆಗೆದೆ; ಈ ಹೈದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕದ ಮುಚ್ಚು, ಕದ ಮುಚ್ಚು ಅಂದ. ಅವ ಹಿಂದೆ ಹಾಲಿಗೆ, ಬೆಣ್ಣೆಗೆ, ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಅಂತ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಬಂದಿದ್ದ. ಅದೇನಪ್ಪ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನಾಗ ಬಂದ್ರಿ - ಅಂದಿ; ಮಾತಾಡದೇನೆ ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ಕೈಯಾಕೋಕೆ ಬಂದ. ನಾನು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು - ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಹಳಮಗನೇ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಯಾ? ಅಯ್ಯೋ ಕಾಮಾಲೆ ಕೂಸೆ! ನನ್ನ

ಒಂದು ಮೊಲೆ ಆಲು ಉಂಡ್ರೆ ಕಟ್ರಯಾಗಿ ಸಾಯ್ತಿ. ಅಂಥವನು ನನ್ನ ಕೆಣಕೋಕೆ ಬಂದ್ಯಾ - ಅಂತ, ಅವಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಟ್ಟು ಗುಮಕಿ, ಈಚೆಗೆ ದೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಅವ ಆರಚಿದ್ದು ಕೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸೇರಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಗೌಡರೂ ಬಂದರು. ಈ ತಿಗಣೆ, ಈ ಏನು, ಈ ಉಳ, ಏಳಿ, ಈ ಉಳ - ಇಂತೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರ ಬೈದೇ ನೋಡಿ."

ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಯಜಮಾನರು ಆರು ಅಡಿಯ, ತುಂಬಿದ ಮೈಯ, ಗಿರಿಜಾ ಮೀಸೆಯ ಆಳು. ಅವನನ್ನೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಅವಳ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ತಿಬಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಚೆಟ್ಟಿಯಂತಿರುವ ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಪೋಕರಿಯನ್ನೂ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನಗುವುದೇ ಸರಿ.

ಆಮೇಲೆ,

"ಈ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನಿಗೆ ಹಿಡಮಾಡಿ ಬಿಡೋಣೋ" ಎಂದು ಒಬ್ಬನ ಸಲಹೆ. ಹಾಗೇ "ತಲೆ, ಹುಬ್ಬು. ಮೀರೆ ಬೋಳಿಸಿಬಿಡೋಣ" "ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಎಕ್ಕಡದ ಸರ ಹಾಕಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿದರೋ?" ವಗೈರೆ, ವಗೈರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಟೇಲನ ಧ್ವನಿಯಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು - "ಇದೇನು ಮಾತು? ಸುಬೇದಾರರು, ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಸಾಹೇಬರೂ ಇಲ್ಲೇ ಅವರೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ಕೂಡ್ಲೆ ಜೈಲಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕುಂತಲೆ, ನೀವು ಏಳೋದಾದ್ರೂ? ಆ ಸಂಪನ್ನೇನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೆಬೇಕು ಅಂತಲ್ಲೇ? ನಾಲ್ಕು ವದೇ ವದ್ದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ ಸಾಕು. ಪೋಗಿ ಮಲಗೋಣ." ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಪ್ಪ ಆ ಬಿಚಾರಿ ಭುಜಂಗನನ್ನು ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ರಸ್ತೆ ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಅವನ ಪೃಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ ಬಾಲನ್ನು ವದೆಯುವಂತೆ ಎರಡು ವದತಾ ವದ್ದು ಕೈ ಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ವದೆಯ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ವೇಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸತ್ತನೋ ಕೆಟ್ಟನೋ ಅಂತ ಓಡಿಹೋದ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಸಾರ್, ಈ ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ
ಪೋಟೋ ತೆಗೆಬಹುದು,
ಈ ಕ್ಯಾಮರಾದಿಂದ
ಕ್ಯಾಲಕುಲೇಟ್
ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತೆ ಈ
ಕ್ಯಾಲಕುಲೇಟರಿನಿಂದ
ಎಸ್.ಟಿ.ಡಿ. ಮಾಡಬಹುದು
ನೋಡಿ.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಗದಾ

(ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್ ಅವರ “ಸಮುದ್ಯತಾ” ಸಂಕಲನದಿಂದ)

ಐದನೆಯ ಕಂಠ

ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಊರ ನಾಯಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಬಗುಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಶಬ್ದ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಮೊದಲಾಯ್ತು. ಯಾರೋ... ಯಾರನ್ನೋ ಜೋರಿನಿಂದ ಗದ್ದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ‘ಏನಪ್ಪಾ ಗಲಭೆ ಇದು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ?’ ಎಂದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗಿ, ಎದ್ದು, ಷರ್ಟ್ ತೊಟ್ಟು, ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಂದು, ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಮುಂದಿದ್ದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದೀಪವನ್ನು ಸ್ವಿಚ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಇಳಿದು ನೋಡಿದೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದೀಪವೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಇದೆ. ನಾನು ಆ ಬೆಳಕಿನ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದೆ.... ನನಗೆ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆಯೊಡೆಯುವಂತಾಯ್ತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೀಶೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಉಷೆಯ ರಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಜಿರಿಯುವಂತೆ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; “ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೆ ಆ ಪೋಲಿ ಪರಿಂಗ? ಏನು ಅವನ ಹೆಸರು?... ಮಲ್ಲೇಗೌಡ... ಯಾವುದೇ ಅವನ ಮನೆ? ನೇಣುಹಾಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅವನ್ನ,... ತೋರಿಸು... ಬಾ” ಎಂದು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪ್ಯಾದೆಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಗುಂಪು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಊರಿನವರನ್ನು ‘ಹೋಗಿ, ಹೋಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಅವರೇ ಯಾರೊ ಹೇಳಿರಬೇಕು, ನನ್ನ ಮನೆ ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು.

ಉಷೆ, ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಭಯದಿಂದ ‘ಇಲ್ಲ ಅಪ್ಪ. ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲಾಪ್ಪ... ರಾಮಸಿಂಗ್ ಗೇಟಿನಲ್ಲೇ ಗಾರ್ಡ್ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮಲ್ಲೇಗೌಡರೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಹೋಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲಾಪ್ಪ’ ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಏನೇ! ಅದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸೋಗು... ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಲಂಚ... ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಕಳ್ಳ ತೆಗೆದ ಒಂದು ಹೂಟ.... ಬಾ... ಬಾ... ನಿನ್ನದುರಿಗೇ ಮೊಖಬಿಲೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತ, ಉಷೆಯ ರಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಬೇಟಿನಾಯಿ ಮೊಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒದರುವಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ವರದಪ್ಪ, ಆಗ ನನಗೆ ಒಂದು ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಂದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಪ್ಪನನ್ನ ತೀರಿಸಿ, ಉಷೆಯನ್ನು ಜಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅದು ಪುರಾಣ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಆಗ ಅಸಮರ್ಥವೇ.

ಆಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ವಿವೇಕ ಹೇಳಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಉಷ್ಣ ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ತಂದೆ ಮತ್ತೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದರು: “ಅವನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪುಂಡರ್ಜಿ ತಂದ ಏನವೇ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ ಕಾಣೆ - ‘ಉಲ್ಕ ಚೋರ ಕೊತ್ವಾಲ್ಕು ಹೂಂಡ’ ಅಂತ. ಪಟ್ಟಣದಾಗ ಬಿಟ್ಟದ್ರೆ, ಕೆಟ್ಟೋದೀಯಾಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೀಸ್ಕೊಂಡೆ... ಹೂಂ, ನೀನೇನಾಡೀಯ? ತಿಂದ ಕೊಬ್ಬು ಹೀಗೆ ಆಡಿಸ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ... ಅಲ್ವೆ, ನೀನು ಮನೇಲಿದೆ, ಕಾವಲೋನು ಗೇಟಿನಲ್ಲಿದೆ, ಎಂಗೇ ಬಿಚ್ಚೊಂಡೋಯ್ಯು ಕುದ್ರೆ? ತಾನೇ ಬಿಚ್ಚೊಂಡು, ಬಾಕಲ್ನು ತೆರೊಂಡ್ವೋಯ್ಯೋ?... ತೋರ್ಲೇ ಆ ನಿನ್ನ ಕಾಮಣ್ಣನ್ನ - ಸೀರೆ ಕೂಡಿಸಿದೋನ್ನ... ಕೋಳಿ ತಂದೊಟ್ಟೋನ್ನ... ಸಿಗಿದುಹಾಕಿಬಿಡ್ತೇನ.” ಹಾಂ... ಉಷ್ಣ... ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತೊಯ್ದು ಮುಖದಿಂದ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತಿತ್ತಿ ನೋಡಿ “ಅಯ್ಯೋ! ಮಲ್ಲೇಗೌಡರೆ, ಉಳಿಸಿರಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಇಂದು ಉಳಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ನು ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು, ‘ಓಹೊ! ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನೋ ಕ್ರಿಷ್ಣ... ನಿನ್ನ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು... ಲೋ, ಯಾರೊ ಅದು - ಹೋಗಿ ಎಳೆಕೊಂಡು ಬನ್ನೋ ಅವನ್ನ ಇಲ್ಲಿ... ಹತ್ತು ವರ್ಷ - ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕೂಡಿಸಿಡ್ತೇನೆ ಈ ಕ್ರಿಷ್ಣನ್ನ... ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೇಲೆ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದರು.

ವರದಪ್ಪಾ, ‘ಈ ದಿನವೆಲ್ಲ ದೈವಬಲ ನನಗೆ ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನಗೆ ಹೀಗಾಗುವುದೂ ಕೊಟ್ಟ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಎಗರಿಸಿಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಕಳ್ಳನಿಗೂ, ಸುಳ್ಳನಿಗೂ, ದ್ರೋಹಿಗೂ, ಲಂಚಕೋರನಿಗೂ, ಹೀಗೆಯೇ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೇ ಸಂಚಕಾರ ತಂದಿಡುವುದು.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ನು ನನ್ನ ರಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವರ ‘ಗೋರಿಲ್ಲ’ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ‘ಬನ್ನಿ... ಬನ್ನಿ... ಮಲ್ಲೇಗೌಡರೆ, ಕದ್ದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ? ನುಗ್ಗಿಕಾಯಂತೂ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಂಸಿಂಗ್ ಹೇಳಿದ. ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕುದುರೆ ಮೇಲೇಕೆ ಕಣ್ಣುಬಿತ್ತು ನಿಮಗೆ? ಕುದುರೆ ಇದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಬಹು ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದಾವೇನೋ! ಕುದ್ರೇನ ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಿಬಿಡಿ’ ಎಂದು ನಯವಾಗಿಯೇ ಗರ್ಜಿಸಿದರು. “ಊರಲ್ಲಿರೋ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕೆಣುಕೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಂತ ಬಂದಿದ್ರೇನೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೂ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ನಾನು “ತಮ್ಮ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಟ್ಟುದನ್ನು ನೆನಸಿಲ್ಲ, ಆಡಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ನು ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಹೋಗೇ ಮೂಳೇ, ಇನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಳೆದು ರಂಪ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಈ ಕ್ರಿಷ್ಣ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ

ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೋ ಅಥವಾ ನಾನೇ ಇವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೋ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.... ಲೋ ಯಾರೋ ಅದು! ಕಣ್ಣೊಂಡೋಗೊ ಇವಳನ್ನ ಮನೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರು, ಭದ್ರ' ಎಂದರು. ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಒಬ್ಬ, ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಉಷೆಯನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ!

ಹಿಂದೆಯೇ ನನ್ನ ರಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆಯುತ್ತ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು, ಅವರ ಮನೆಯವರೆಗೂ ಹೋಗಿ "ಎಲ್ಲೊ ಬದ್ಮಾಷ್! ಇಲ್ಲಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ... ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ? ಎಂಬುದನ್ನೂ ತೋರಿಸು" ಎಂದಬ್ಬರಿಸಿದರು.

"ತಮ್ಮ ಕುದುರೇನ ನಾನು ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ, ಯಾರಾದರೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರೇನು? ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರೇನು?"

"ಹುಂ, ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ಕದ್ದಿರೋ ರ್ಯಾಸ್ಕಲನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಲೋ... ನಂಬರ್ ತ್ರಿ ನಾಟ್ ಟು! ಆಫೀಸಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಲಾಂಗ್ ರೇಂಜ್ ಟಾರ್ಚನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ."

ಪ್ಯಾದೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಟಾರ್ಚನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ. "ನೀನು ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೇ ಇರು. ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಫೋನ್ ಬರಬಹುದು. ಈ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರಲು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಕು" ಎಂದು ಪ್ಯಾದೆಗೆ ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಹುಂ, ನಡಿಯೋ. ತೋರ್ಸೊ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದೀಯೆ ಕುದುರೇನ? ಹೂಂ! ನಿನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೇಳಬೇಕು?' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ, ಟಾರ್ಚಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸಿ,.... ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಳೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನೆದಿದ್ದ ಮಣ್ಣು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ, ಗುರುತುಗಳನ್ನೂ ಅವು ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ವರದಪ್ಪಾ, ಮಳೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಏನೋ?... ಈಗ ಆ ಮಳೆಯಿಂದಲೇ ಕುದುರೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಉಳಿದುವಲ್ಲಾ!.... ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲಾ! ಎಂದು ದುಃಖ ಪಟ್ಟೆ.

ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕಾಲುದಾರಿಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲಂತೂ, ಅದರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಣಬಂದುವು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂಕಾಲಿನ ಗುರುತುಗಳೂ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಇದ್ದವು. ಈ ಗುರುತುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಬು ಜಿಟ್ಟಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಕ್ಕರ ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟಿಯ ಗವಾಕ್ಷದ ಬಳಿಗೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದುವು.

ಗವಾಕ್ಷದ ಬಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ ಕಲಬೆರಕೆಯಾಗಿದ್ದುವು. 'ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ, ಬಗಳು' ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು.

ನಾನು 'ನಾನು ಕಾಣೆ... ಕದ್ದವನು ಅದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಈ ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದು' ಎಂದು ಬೊಂಕುತ್ತ, ಗವಾಕ್ಷದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹಾಗೇ ಇಪ್ಪತ್ತು - ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸೆಂಟಿಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ ದಿಣ್ಣೆಯೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

'ಹಾಗೇನು! ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎನ್ನುತ್ತ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಆ ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಟಾರ್ಚಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಪಸರಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ದಿಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿಣ್ಣೆಯ ಕೆಳಗಡೆಯೇ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಾಡ ಹಾದಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನಾನು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೀಗೆ ವಿಫಲವಾಯ್ತು. ಅವರು ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನೇರಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗಲೆ ತಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಬೆಲ್ವಿಗೆ ಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ತೋರಿಸಿ, 'ಜೋಕೆ, ಓಡಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಯಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಆರು ಗುಂಡುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು' ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ... ವರದಪ್ಪ... ನನ್ನನ್ನು ಸುಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಂತೆ ಗವಾಕ್ಷದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ತಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರೂ ನಾನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ... ನಾನು ಊರಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆನೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬಂದು, ಗವಾಕ್ಷದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿ, ತಲೆಯೆತ್ತುವುದಕ್ಕೂ, ಮೀಶೆ ಮಾದಪ್ಪ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ದಿಣ್ಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಲಗಾಲನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು.

ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು 'ಅಯ್ಯೋ!' ಎಂದರು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ನನ್ನ ತಂದೆಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ಏಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮುಂದೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಂದೆ, ಹಿಂದೆಯೇ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮಾದಪ್ಪ, ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು ಉರುಳಿ ಗವಿಯ ಸೆಲವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಮೂವರ ಕೂಗು ಒಂದು ಭಯಂಕರ ವಿಕಾರ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಆ ಬೆಟ್ಟಪಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ, ಒಳಗಿದ್ದ ಆ ಶನಿ ಕುದುರೆ

ಅದೂ ಭಯದಿಂದ ಕೆನೆಯಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಏನೇನು ಗಾಯಗಳಾದುವೋ ಎಂದು ನಾನೂ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಗವಿಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಲಾಟೀನ್ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂವರೂ ಕದಲುಮೆದಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಮೂವರೂ ಗತಪ್ರಾಣರಾದರೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಏಣಿಯನ್ನು ಇಳಿದು, ಗವಾಕ್ಷವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಏಣಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿರಲಿಲ್ಲ, ಮುರಿದೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನೆಲವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸವರಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಆದ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಒಡನೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಬಳಿ ಸರಿದು, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಪೆಟ್ಟಾಯಿತೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾವೇ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು, ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಪೆಟ್ಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತು... ವರದಪ್ಪ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಅವರು ಕುಸಿದಾಗ ಮಾದಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡ ದೇಹ ಹೇಗೋ ಗವಾಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ತೂರಿ ಬಂದು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವರ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಇಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಭಾರವಾದ ದೇಹ ಎತ್ತರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನೋವಿಗೆ, ಭಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಕುದುರೆ ಕೆನೆಯಿತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ದೇಹ ಕುದುರೆಯ ಪೃಷ್ಠದ ಮೇಲಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೇ ಜಾರಿತು. ಆ ಜಾತ್ಯಶ್ವ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಯೋ ಎಗರಿರಬೇಕೆಂದು, ಮುಂಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಊರಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಎರಡು ಹಿಂಗಾಲುಗಳಿಂದ ಝಾಡಿಸಿ ಒದೆಯಿತು. ಆ ಒದೆತಕ್ಕೆ ಮೈಮೂಳೆಗಳೇ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಅಧಿಕಾರ ಚಿಹ್ನೆಯ ರುಮಾಲು ಅದು ಹೇಗೋ ಅವರ ತಲೆಗೇ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತ್ತು. 'ಗಢಾ' ಒದೆದ ಒದೆತ ರುಮಾಲಿಗೇ ಬಿತ್ತು. ರುಮಾಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬುರುಡೆ ಸೀಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಥವಾ ಬಲವಾದ ಗಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಬಲವಾದ ಮೂಗುಪೆಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಯಿತು. ಒಳಗಿನ ಮೆದುಳು 'ಭಿಮ್' ಎಂದು ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟಿಲ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಕುದುರೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಒದೆದುನ್ನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನೋಡಿದರು. ನಾನೂ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು ಆಗ ತಾನೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡರು. ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತರು. ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಾಲೂರಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ಅವರ ದೇಹವೂ ಗವಾಕ್ಷದೊಳಗೇ ತೂರಿ ಹೀಗೆ ಜಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು ಫಟ್ಟನೆ ಊಹಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಉಸಿರಿದೆಯೆ ನೋಡು' ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ನೋಡಿ 'ಉಸಿರಿದೆ... ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಪಿಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ... 'ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗೇ ಇರಲಿ, ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಡ.... ಅಲ್ಲವೋ ಮಲ್ಲ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಪಾರಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ... ನಮಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಇವನ ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆಯೋ?... ಇನ್ನು ಏನಪ್ಪ ಗತಿ?... ಈ ಮುಂದೇದು ಭಟ್ಟ ಮುಂದೇನೇ ಬಿದ್ದಿದೆಯಲ್ಲೋ'... ಎಂದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ, ಅವನೂ ಪಿಸು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲೇ "ಹೆಣ್ಣವ್ವಾ.... ಹೆಣ್ಣು, ಅದನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ತಿರುಗು ಓಗಿ, ಸಿಕ್ಕಾಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕತೆ ಎಲ್ಲ ತೀರಿದಂಗೆ ಆಯ್ತು" ಎಂದರು.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ.... ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಲ್ಗಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆ ಇಲ್ಲದೆ... ಹೀಗೆ ಹಾಗೆ ವಾಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ 'ಗಧಾ'ವಿನ ಕಾಲ್ಗಲು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಂತಾಗಿ, ಅದು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಡಿಲಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನನ್ನ ತಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು, ಈ ಜಾತ್ಯಶ್ಚಕ್ತಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಳಗೇಕಾಯಿತೆಂದು ನೋಡಲು ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲೂ ನಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು.

ಕಾರಣ: ಆ 'ಗಧಾ' ಸ್ವಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆಂದು ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಭಟ್ಟ ಇಳಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಕೆಟ್ ತುಂಬ ಇದ್ದ ಅಮೃತಾರಿಷ್ಟವನ್ನು ಯಾವ ಮಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಬಕೆಟ್ಟು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ನಿಲುಕಬಂತೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಗಳಾಗಲಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರಾಗಲಿ ಆರಿಯರು. ಆ ಗಧಾವಿನ ಉಸಿರಿನಿಂದಲೂ ಬಕೆಟ್ಟು ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಉರುಡಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯ್ತು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಮಿದಿಳಿನ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತುಂಬಾ
ಚೀಪಾಗಿ ಆಗ್ಬೇಕೊಂದ್ರೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಇದೆ
ನೋಡಿ. ಒಂದು ಕ್ರಿಕೆಟ್
ಬ್ಯಾಟಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ
ಒಡೆದು, ಬರೀ
ಕೈಯಿಂದಾನೇ
ಆಪರೇಟ್ ಮಾಡೋದು.

ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು

- ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

ನಾನು ಆಲಿಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋವಿನ (ಆಮೇಲೆ 'ದೂರದರ್ಶನ'ದ) ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣನಾದೆನೆಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಶಂಸೆ ಗಳಿಸಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಜ್ಜನರು ನನಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸವಾಲುಗಳು ಹೀಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು:

"ನೀವು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ಲ್ಯಾಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ?"

"ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ತಗೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?"

"ನೀವು ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆ?"

"ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣ ಜಮಾಯಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲ? ಸ್ಟಾಕ್ ಖರೀದಿ ಮಾಡೋಲ್ವೆ?"

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ "ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳ ನಮ್ಮ ಊಟ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕು. ಏನೂ ಉಳಿತಾಯ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ."

ಸಂದರ್ಶಕರು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬಿಡದೆ "ನಿಮ್ಮಂಥ ಪದವಿಯ ಆಫೀಸರು ಬರಿಯ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಂಬೋದೇ ಕಷ್ಟ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಹಣ ತಾಂಡವವಾಡ್ತಾ ಇದೆ. ನೀವು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ಮಾಮೂಲು ಕೊಡುವವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತಿರ್ತಾರಲ್ಲ...." ಅಂತ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು

ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ, "ಅಂಥವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೂಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲದೆ ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಾಲಿಡದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ."

ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮುಂಬಯಿ ನಾಗರಿಕರೊಬ್ಬರು "ನೀನೊಬ್ಬ ಶುದ್ಧ ಮುದ್ದಾಳೆ. ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸೋ ಮಾರ್ಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನಾಲಾಯಕ್ ಮನುಷ್ಯ, ಪೆದ್ದ" ಅಂತ ಮೂದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ನನ್ನ ಪೆದ್ದುತನ ಲಾಗಾಯ್ತೆಂದ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಂತೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಪದೇ ಪದೇ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭ ನನ್ನ ಮನೋಧಾರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಅವಕಾಶವೂ ಆಗಿತ್ತು.

ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಲ ಕೆಲವು ನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಸ್ಟೇಷನ್ ಅಡಳಿತ, ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಒಂದು

ರೇಡಿಯೋ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಲಾವಿದರು, ಲೇಖಕರು, ಭಾಷಣಕಾರರು, ಇವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾಷಣಕಾರರ ಪೈಕಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಇತರ ಉದಯೋನ್ಮುಖರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ನಾನು ಅವರೆಲ್ಲರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಸಲ ನನಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಅಂದಿನ ಆಯಾತನಿಯಾರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಬಂದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಚೆಕ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋವಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಅವರು “ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋಣವೇ?” ಅಂದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ.

ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಏಳುವಾಗ ಅವರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಟೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಚಕಿತನಾದೆ. “ಇಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ಏನಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅಕೌಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” ಅಂದೆ. ಅವರು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತ “ಇದು ನಿಮಗೆ, ತಗೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ಜಿಕ್ಕ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್” ಅಂದರು.

ಆಗಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇ ಅಪರೂಪ. ನೋಟು ಮುರಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋದೀತೋ ಅನ್ನುವ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವು. ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಐದು ರೂಪಾಯಿನ ಕೈಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ! ಈಗ ನಾನು ಬೇಡದೆಯೇ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದ ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ಈ ಸಂಪತ್ತು!

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಯಮ ಪಾಲನೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಯುವಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ದೊಡ್ಡ ಷಾಕ್ ಹೊಡೆಯಿತು. ಲಂಚ ಮೊದಲಾದ ಕೃತ್ರಿಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಭಾವನೆಯುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಆಮಿಷ ನೀಡಿದ್ದೇ ನನಗೆ ಭಾರೀ ಅವಮಾನವೆನ್ನಿಸಿತು. ಆ ಆಘಾತ ತಡೆಯಲಾರದೆ ನಡುಗುತ್ತ ನಾನು ಥಟ್ಟನೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ನೋಟನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಡಿಸಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಒಂದು ಅರ್ಧವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ತಗೊಳ್ಳಿ, ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿ. ಈ ಭೇಟಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಳಿಯಲು ಈ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ, ಆದರೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದ ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಕೈ ಕುಲುಕದೆಯೇ ಕಳಿಸಿದೆ.

ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡಿ....

- ಕೆ. ಚಂದ್ರಮೌಳಿ

ಮೊನ್ನೆ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕರು “ನಾವೇನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡಿ” ಅಂದರು. ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ವಿಜಲೆನ್ನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದ ಒಂದು ಕಥೆ - ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಸತ್ಯ ಘಟನೆ - ನೆನಪಾಯಿತು. ಇದು ಇತ್ತೀಚಿನದ್ದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪಾತ್ರಗಳ, ಜಾಗಗಳ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಷ್ಟೆ. ಮುಕುಂದ್ ವರ್ಮ ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಕೆಳಗಿನವರನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಪಕ್ಕದವರನ್ನು ಒಲಿಸಿ, ಮೇಲಿನವರನ್ನು ತಣಿಸಿ, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಗೋ ಎಂತೋ ಇತರರ ಕೆಲಸ ನಿಭಾಯಿಸಿ, ತಾನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಖದೀಮ. ಈತನ ಬಟ್ಟೆ ಥಳಕು, ನಡತೆ ಬಳಕು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕ, ಮಾತಲ್ಲಿ ರಸಿಕ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಈತ ನಂಬಿದ್ದು ಮೈಗೆ ಮಾಲಿಶ್, ಮಾತು ಪಾಲಿಶ್, ದಿಲ್ ಖುಶ್. ಈ ರಸಿಕತನಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಬನಾರಸಿ ನಯ-ವಿನಯ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಎಂತಹ ಗೋಜಾದರೂ ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲ ಛಾತಿ. ಆದರೆ ಇವನ ಈ ಪ್ರಚಂಡ ಬದ್ಧಿಯೆಲ್ಲ ಸರಕಾರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಮೀಸಲು. ಇವನನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವುದಿರಲಿ, ಇವನ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಇವನ ಕೂದಲು ಕೊಂಕಿಸಲೂ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಹರಡಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ವಕ್ಕರಿಸಿದ ವಿಜಲೆನ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇದಾರನಾಥ್ ಪಾಂಡೆ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಬಹುಮುಖಿ ವರ್ಮನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪಾಂಡೇಜಿ ಈಗ ವರ್ಮನ ಮನೆಗೇ ಬಂದರು. ಹೆಚ್ಚು ಪೀಠಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು - ಕುದುರೆ ಬಾಯಿಂದಾನೆ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು - ನೀವೂ ಕೇಳಿ.

ವ: ಹೋ, ಹೋ, ಹೋ! ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ ದೇವ್ರು. ಬನ್ನಿ, ಹೀಗೆ ಬನ್ನಿ. ಒಂದಿನ ನೀವು ಬರ್ತೀರಾಂತ ಕಾಯ್ದಾನೆ ಇದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಪಾಮರನ ಮನೆಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಇಲ್ಲೇ ಕೂಡಿ. ಈ ಆಸನವನ್ನೇ ಅಲಂಕರಿಸಿ.

ಪಾ: ವರ್ಮಾಜಿ, ನಾನು ಹೊಸಬನಾದರೂ ಚಿರಪರಿಚಿತನಂತೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ!

ವ: ಶಿವ, ಶಿವಾ, ದೇವ್ರು ಎಂದಾದರೂ ಹೊಸಬರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಂಡಿತ ಕಾಶೀನಾಥ ಪಾಂಡೇಯವರಲ್ಲವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತೋಪ್ರೀತಿಯವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಿವಾರೀ ವರಜರಲ್ಲವೆ. ಇಂಥಾ ಗಣ್ಯ

ನಂವತಿಗಳ ಸುಪುತ್ರ, ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನದ ಪದಕ ಗಳಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ, ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೆಸರಾದ ವಿಜಲಿನ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಪರಿಚಯಪಿಲ್ಲ.

ಪಾ: ಆಗಲೆ ನನ್ನ ಬಯೋಡೇಟಾ ಪೂರ್ತಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ಹಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ...

ವ: ಜೀ ಸರಕಾರ್, ಅಷ್ಟೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರೀ ನೌಕರನಾಗಿದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳೋದೇನಿದೆ? ನಾನೋ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಣ. ನೀವು ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೀರಾ ಸರ್ಕಾರ್!

ಪಾ: ಏನಂದ್ರಿ? ಕಾಲಿನ ಧೂಳನ್ನು ತಲೆಗೆರಿಸಿದ್ದೀನಾ?

ವ: ಛಿ, ಛೀ! ಹಾಗಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಧೂಳಿನ ಕಣ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದ್ರೆ ಈ ಧೂಳಿನ ಕಣದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೇಡಿ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗೆ, ಚಿಂತನೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ವಾನ್ವಿತ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ.

ಪಾ: ಧೂಳಿನ ಚಿಂತೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡಲಿ? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಧೂಳಿನ ಕಣ ತೆಗೆದು ಹೊರ ಹಾಕೋವಬರೂ ನಿಶ್ಚಿತ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ವ: ಧೂಳಿನ ಕಣ ತೆಗೆಯೋದು ಬಹಳ ಸುಲಭ, ಪ್ರಭುಗಳೇ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಧೂಳು ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತೆ ಇರಲಿ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಾ ಅಥವಾ ಪಾನೀಯ....

ಪಾ: ಅದೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ಬೇಡ.

ವ: ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಏನೂ ಸಂಕೋಚ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಆತಿಥ್ಯಕ್ಕೂ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ಜೋಡಿಯಾಕೆ? ಪಂಡಿತ್ ಜೀನೆ ಇರಲಿ ಗೊಂದಲಾನೇ ಇರಲಿ, ರಾಜಾಸಾಹೇಬ್ ಇರಲಿ ನೌಕರನೇ ಇರಲಿ, ಬನಾರಸೀ ಆತಿಥ್ಯ ಹೇಗೆ ಬದಲಾದೀತು? (ಸೇವಕನೊಬ್ಬ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿ ನೀರು, ರಸಗುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಚಹ ತಂದಿಡುತ್ತಾನೆ) ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಒಬ್ಬ ನಾಲಾಯಕ ಮನುಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಸಿಹಿ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನೋದು ಅಂತ ಮುಖ ಹಿಂಡಿಕೊಂಡೇಡಿ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರುಗಡೆಯ ಜಲಜೋಗ್ ಮಿತಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ - ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ. ನಾನು ಮೂರು ಕಾಸು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಿ. ನಾನು ಅಮಿಷ ಒಡ್ಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಡಿ, ಅಷ್ಟೆ.

ವಿಜಲಿನ್ಸ್ ಪಾಂಡೆಯ ಪ್ರತಿ ಮಾತು, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ವರ್ಮನ ಪರಿಹಾರ, ಉತ್ತರ ರಾಗರಾಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾದರೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯದೆಂದು ಪಾಂಡೇಜಿ "ಈ ಅಸಂಗತ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ. ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾತಾಡಿ" ಎಂದು ವರ್ಮನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಿಳಿದವನಂತೆ ವರ್ಮ "ನಾನೂ ಅದೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾರ್. ನನ್ನಲ್ಲಿನ ಕುಂದು, ಕೊರತೆ, ತಪ್ಪು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧೂಳಿನ ಕಣದಂತೆ ಮರೆತುಬಿಡಿ. ಈ

ಧೂಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೇನಿ..." ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈರಿಯಲ್ಲಿ ತಿವಿದ ಹುಲಿಯಂತೆ ಪಾಂಡೇಜಿ ಝಗ್ಗನೆ ಎದ್ದುನಿಂತರು, ಕ್ರೂರ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ವರ್ಮನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದರು. ಬಿಸಿನೋಟವೇಕೆ, ಉರಿಬಿಂಕಿಯಿಂದಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕರಗುವ ಮೊಂಬತ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಮ. "ಇದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ..." ಎಂದಾಗ ಪಾಂಡೇಜಿ ಅವನ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಿನಿಮೆಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಲ್ಲಿ ಮೈ ನಡುಗಿ, ಕಿರುಚಿ, ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗಿ, ತಮಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ಮನ ಮನೆಯ ನೀರನ್ನೇ ಪಾಂಡೇಜಿ ಮೊದಲು ಕುಡಿದರು....!

ಪಾ: ವರ್ಮಾಜಿ, ನೀವೊಬ್ಬ ಪಕ್ಕಾ ಸ್ಕಾಂಡ್ರಲ್, ಬದ್ಮಾಷ್ ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೇಸ್ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ವ: ಯಾವ ಕೇಸಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾಬ್! ನೀವೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಈ ಕೇಸ್ ಮುಗಿಸಿ ಅಂತ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರಮ ಪಡೋದನ್ನ ನೋಡಲಾಗುಲ್ಲ.

ಪಾ: ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಬೇಡ. ನಾನೀಗ ಕೇಸು ಮುಚ್ಚಲು ಬಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋರಾ?

ವ: ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಇವತ್ತು ಲಕ್ಷ. ನೀವು ಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೇಸ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಒಂದು ನೋಟ್ ಬರೆಯಬೇಕು. ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಛೇರೀಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ. ವಕೀಲರು, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಸೇರಿ ಐದು ಲಕ್ಷ. ಇನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಇಲಾಖೇಲಿ....

ಪಾ: ಏನಂದಿರಿ, ಏನಂದಿರಿ?

ವ: ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡಿ. ನೀವು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಇಳಿಯದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರರು ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೇಲು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಸಂಜಿಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲಾ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಖರ್ಚು ಬಂತು. ನನಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತರ ಬದಲು ಒಂಬತ್ತೇ ಲಕ್ಷ ಆದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ.

ಪಾ: ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ನಾವು ಕೊಡುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬರೀತಾನೆ ಹೇಳಿ.

ವ: ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಮಿಣುಕು ದೀಪ ಇಟ್ಟಾಗ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೂ ನಂದಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಇಲಾಖೆಯ ರೆಡ್ ಟೇಪ್ ವಿಳಂಬದಲ್ಲಿ ಆ ದೀಪದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿದೆ

ನೋಡಿ: ಪ್ರಿಪಾಂಡ್ರೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಬೆಬಲಿಟಿ, ಸರ್ಕಮ್‌ಸ್ಪಾನ್ಸಿಯಲ್ ಎವಿಡೆನ್ಸ್, ಪೂರ್ ಸ್ಟೆಂಗ್ ಆಫ್ ಥ್ಯಾಕ್ಸ್, ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ಆಫ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್... ಇಂತಹ ವವಗುಚ್ಚಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಮಾನದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಯಾರೇನು ಮಾಡಾರೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಸಾರ್.

ಪಾ: ನನ್ನ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ವ: ನೀವು ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರೂ ಹೌದು, ಜಂಗ್ಲೀ ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೈಲ್ವಾನರೂ ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ. ಆದರೆ ಈಸಲ ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೋಭೆಗೆ ಕಳಂಕ ಬಂದಾತೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದು ದೇವರೇ, ಈ ಕೇಸನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮ ಅಂತ.

ಪಾ: ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅವತಾರ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಬೇಕು.

ವ: ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಅವತಾರವಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಉದ್ಧಿಮೆ, ಧಂಧೆ, ಜೀವನೋಪಾಯ. ಹೊರಗಿದ್ದು ಈ ಕಾರೋಬಾರು ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು, ಸರಕಾರೀ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನ ನಡೀತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಂಬಳದ ಚೆಕ್‌ಸನ್ನೂ ನಾನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಛೇರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೇ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡಲಿ, ಅಪಘಾತವಾಗಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಓದಿಗೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಗೆ... ಹೀಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕಾದರೂ ಅವರ ತುರ್ತಿಗೆ ಸರಕಾರದ ನಿಯಮಗಳು ಅಡ್ಡಗಾಲೇ. ತುತ್ತಿಗಿಲ್ಲದ ಹಣ ಸತ್ತ ಮೇಲೇನು ಉಪಯೋಗ ಸಾಬ್. ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಕೇಳದೆ, ತೊಂದರೆಯೂ ಕೊಡದೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಪಾ: ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಛೇರೀಲಿ ಕಿರಿಯರು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲು ಹಿಡೀತಾರೆ, ಹಿರಿಯರು ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವ: ಅದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮುಖ ಪುಣ್ಯ ಅಷ್ಟೆ ಸಾಬ್. ಸುಗಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜೋರು, ಜಗಳ, ಜಂಜಾಟ ಸಲ್ಲದು. ಸಹಕಾರವೇ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿ. ಈಗ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿದ್ದೂ ಬಡಕಲಾಗಿರುವ ಕುರುಚಲಾಗಿರುವ ಗಿಡ, ನನ್ನದು ಪರ್ವತದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮರ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯದು ಪಂಡಿತ್‌ಜೀಯ ತುಂಬ ಗೌರವದ ಬಡತನ. ನಿಮ್ಮದು ಘನತೆಯ ಅಧಿಕಾರೀ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸಂತುಷ್ಟ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ. ನನ್ನ ತಂದೆಯಾದರೋ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಬಡ ಜೀವ. ನಾನೊಬ್ಬ ಸರಕಾರೀ ಬಡ ನೌಕರ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಈ ಉದ್ಧಿಮೆಯ ಫಲದಿಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮನೆ ಮಠ ಆಸ್ತಿ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ವರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಏವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಮಗಳಿಗೆ ಐ.ಐ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನೇ ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಮೃದ್ಧಿಯ

ಹೊಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಿರಲಾರದು. ಇನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಯಾರ ಕಾಟವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪಾ: ಅಲ್ಲಾ ವರ್ಮಾಜಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಸುಖದ ಅಳತೆಗೋಲಿಲ್ಲ. ಆರಾಮ ಜೀವನ ನಮ್ಮದಿಯ ಕುರುಹಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೂ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆ? ಅಂತರಾತ್ಮ - ಅಂತಃಸಾಕ್ಷಿ ಅನ್ನೋದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ವ: (ನಗುತ್ತಾ) ಆತ್ಮದ ವಿಚಾರ ಬಲು ಗಹನ, ಪಂಡಿತ್‌ಜೀ. ಆತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ, ಜೀವಾತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಬಹಿರಾತ್ಮ... ಮುಂತಾಗಿ ಅದು ಅನೇಕ ಬಗೆಯದು... ಆ ಮಾತು ಬಿಡಿ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ - ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಂಧು, ಬಳಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪೂಂದ್ರೇ ಮುಖ್ಯ....

(ರಂಡಿಯ ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತಿತ್ತು, ವರ್ಮನ ಮಾತು. ಬಿಡಿ. ಮುಂದಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ).

ವ: ಹೀಗಾಗಿ ಅಂತರಾತ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಚುಚ್ಚುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪಾ: ಅಬ್ಬಾ! ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಚನವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಲಿತಿರಿ?

ವ: ಓ, ಸಜ್ಜನರೆ, ಏನು ಹೇಳಲಿ. ನಾನು ಸತ್ಸಂಗಕ್ಕೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರೂಜಿಯ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಲು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಭಾಗವತ, ಪುರಾಣ, ಗೀತೆ, ವೇದಾಂತದ ಅನೇಕ ತುಣುಕುಗಳು ಇಂದಿನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ಮನ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಿಭಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ...

ಪಾ: ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಗುರೂಜಿ? ಅವರಿಗೆ ನೀವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ವ: ಅವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಅತಿ ಸುಖಾನಂದರು.

ಪಾ: ಓ! ರತಿ ಸುಖಾನಂದರೇ... ಸರಿಜಿಡಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಗುರುವಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯ!

ವ: ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಬಾರದು. ನಮಗೇಕೆ ಅವರ ಪೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ. ನಮಗೆ ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳೇ ಸಾಕು. ಏನು ಮಾತು, ಎಷ್ಟು ಸಿಹಿ, ಏನು ತತ್ವ, ಎಂಥಾ ಸತ್ವ!

ಪಾ: ಅಂತೂ ಗುರೂಜಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ಗುರಾಣಿಯ ತರಹ ಹಿಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಬಾಣ ಚುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನೊಂದು ಗಾದೆಯಿದೆ - ಪಾಪಿಯ ಹಣ ಪೂತನಿಗೆ (ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ) ಬಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಅಂತ.

ವ: ಸ್ವಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಓ ಧರ್ಮ ಚಿಂತಕರೇ.

ಪಾ: ಹೋಗಲಿ, ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಭಯ ಇಲ್ಲವೇ?

ವ: ದೇವರೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ದೇವ್ರೇ. ಆದರೆ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ್ದು ಮಾಡಿಸ್ತೇನಿ. ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರನ್ನೂ ತಣಿಸುತ್ತೇನೆ, ಸಂಪ್ರೀತರಾಗಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ದೇವರು ತಾನೆ ಇಂಥಾ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಸಾರ್.

ಪಾ: (ಏನು ಮಾತಾಡಲೂ ತಿಳಿಯದೆ) ನೋಡಿ ವರ್ಮಾಜಿ, ಇದೊಂದು ಕಡೇ ಅವಕಾಶ. ನೀವಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟ ಆಗಲಾರದು... ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ.

ವ: ನೀವೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ....

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಡೇಜಿಗೆ ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಫೋನ್ ಕರೆಗಳು, “ವರ್ಮನ ಹಿಂದೆ ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೀರಾ?”... “ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಸ್ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡಿ”... “ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲದ ಜಂಜಾಟ... ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೂ ಕ್ಲೇಮ!” ... ಈ ಫೋನ್ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಡೆಲ್ಲಿಯ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ, ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು... ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಾ... ಬಲು ಹೆಸರಾಂತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ!! ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಯಾರ್ಯಾರೋ ಪಾಂಡೇಜಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಹೆದರಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವೇದಾಂತವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. “ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಏನು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾನೂ ನಾವೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಆಗುತ್ತೆ, ಅಹಂ ಆಗುತ್ತೆ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಸಾರ್. ನ್ಯಾಯ - ಅನ್ಯಾಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡಿ”. ಹೀಗೆ ಅಹವಾಲು, ಬೇಡಿಕೆ, ಸಲಹೆ, ಬೋಧನೆ, ಧಂಕಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪಾಂಡೇಜಿ ಕೇಸು ನಡೆಸಿದರು....

ಕೊನೆಗೆ ವರ್ಮಾಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಹಾಕಿದ ನೋಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಬೆಬಲಿಟಿ, ಸರ್ಕಮ್‌ಸ್ಟಾನ್ಡಿಯಲ್ ಎವಿಡೆನ್ಸ್, ಪೂರ್ ಸ್ಟೆಂಗ್ತ್ ಆಫ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ಸ್ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಒಕ್ಕಣೆ ವರ್ಮನದ್ದೇ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು... ಎರಡು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ವರ್ಮನೇ ಪಾಂಡೇಜಿಯ ಕಛೇರಿಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಬಂದ. “ಪಂಡಿತ್‌ಜೀ, ನನ್ನ ಕೇಸು ಖುಲಾಸೆಯಾಯಿತು. ಸಿಹಿ ತಿಂದು ಮನ ತಿಳಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಬಡಪಾಯಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ಸಿಹಿ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಬದಲು ದೊಡ್ಡ ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸೇ ನಿಮ್ಮದಾಗಬಹುದಿತ್ತು. “ಮಾತಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅವನ ತೆಳು ನಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು!! ಪಾಂಡೇಜಿಗೆ ಅವರ್ಣನೀಯ ದುಃಖ. ಅವರ ಅಪ್ಪರೊಬ್ಬರು ವೇದಾಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ “ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯದಂಡ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನೀವ್ಯಾಕೆ ತಲೆ

ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಾ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕವೂ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆತ ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡಿ.” ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಘಟನೆ ಮುಗಿದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕಾಲಚಕ್ರ ಉರುಳಿದಂತೆ ಪಾಂಡೇಜಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಕಹಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರತಂತೆ ವರ್ಮನನ್ನೂ ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಾ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ಬೆಚ್ಚಿದರು, ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಚಹಾ ಕಪ್ಪು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಮೈಕೈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಚಾ ಬಿದ್ದಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ “ಏನಾಯ್ತು” ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. “ಆ ಮುಕುಂದ್ ವರ್ಮ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು, ಗೆದ್ದಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪೋಟೋ ನೋಡು....” ಎಂದು ಪಾಂಡೇಜಿ ಕೂಗಿದರು. ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿ ಪೋಟೋ ನೋಡಿ ಇದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವಲ್ಲದಂತೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು “ಓ, ಅಷ್ಟೇ ಶಾನೇ! ಅದೇನು ಮಹಾ! ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲು ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತೀಲೂ ಪಳಗಿದ್ದನಲ್ಲವೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಈ ಗುಳ್ಳೇನರಿ ಒಂದಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತ ಅಂತ ನನಗನಿಸಿತ್ತು. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಒಂದು ದಿನ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡಿ....”

ಸಿ.ಇ.ಟಿ. ಕುದುರೆ

- ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ಒಳ್ಳೆ ತಳಿಯ ಓಟದ ಕುದುರೆ
ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ತೆಳ್ಳನೆ ಕುದುರೆ
ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಓಡಿದ ಕುದುರೆ
ಎರಡು ಕಾಲಿನ ಈ ಕಾಲಿಯ ಕುದುರೆ

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವ ಬೇಡದ ಕುದುರೆ
ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಹೂವನು ಬಯಸದ ಕುದುರೆ
ಕಟ್ಟಿದ ಗುರಿಯನು ಮುಟ್ಟುವ ಕುದುರೆ
ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಲು ಹವಣಿಪ ಕುದುರೆ

ಎಡ ಬಲಕಿರುವರ ಹಾಯುವ ಕುದುರೆ
ಮುಂದಿರುವವರನು ಕಚ್ಚುವ ಕುದುರೆ
ಹಿಂದಿರುವವರನು ಒದೆಯುವ ಕುದುರೆ
ಸದಾ ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದಾಶಿಪ ಕುದುರೆ

ಕನಿಕರವಿರದಾ ಕಲ್ಲಿನ ಕುದುರೆ
ಕವಿದಿಹ ಕತ್ತಲೆ ಕಾಣದ ಕುದುರೆ
ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಮರೆತಿಹ ಕುದುರೆ
ಕೇಟ ಮೇಟ ಸೀಟಲೆ ಮುಂದಿಹ ಕುದುರೆ

ಬದುಕಿನ ಪಾಠವ ಕಲಿಯದ ಕುದುರೆ
ಬವಣೆಯನೆಂದೂ ಸಹಿಸದ ಕುದುರೆ
ಬದುಕಿನ ಬೆಲೆಯನು ತಿಳಿಯದ ಕುದುರೆ
ಮರಣಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣದಲಿ ತಲೆಬಾಗುವ ಕುದುರೆ

ಬಾಲಕೆ ಲಕ್ಷವ ಕಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆ
ಗೆದ್ದರೆ ಲಕ್ಷವ ತರುವಾ ಕುದುರೆ
ಬಿದ್ದರೆ ಎಳೆಲು ತಿಳಿಯದ ಕುದುರೆ
ಲದ್ದಿಯಲಿ ಹೊರಳಾಡುವ ಕುದುರೆ

ಅದ್ವಿಧರನೆ ಕಣ್ತೀಯಿಸು - ಕುದುರೆ
ಮೊಗದ ವೆಂಕಟಪತಿ ಚದುರನೆ
ನಿನ್ನಣುಗರ ಬಲಿಪುರುಷಾಗಿಸುವೀಪರಿ
ಶಿವಶಂಕರ ಜಾಲಪ್ಪರಿಗೇ ಸರಿ.

ರೀಸೈಕಲ್ ಗಣೇಶ

- ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್

ಬೀದಿಗೊಂದು ಗಣೇಶನ್ನ ಕುಂಡ್ರಿಸುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಗಣೇಶ ಮಂಡಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ organized ಆಗಿ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರು ಎತ್ತಿದ ಕೈ!

ಹಿಂದೆರಡು ದಶಕಗಳವರೆಗೂ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಎಂಬತ್ತರ ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂಡಳಿಯವರು ದೊಡ್ಡ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿ, ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಅದರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಯೂ ನಿಂತು ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಇತರರಿಗೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಒಂದರಂತೆ ಗಣೇಶ ಮಂಡಳಿಗಳು ಎದ್ದು ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ವೈಪ್ರೋತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೆಡೆ ರಾಕೆಟ್ ಸವಾರಿ ಗಣೇಶನಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ನಡೆಸುವ ಗಣೇಶ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ಈ ಮೂರೂ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ನವಿಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆ. ಮಗದೊಂದೆಡೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಇಲಿ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಗಣೇಶನ್ನ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ! ಇದೊಂದು ಅಂಟು ಜಾಡ್ಯದಂತೆ ಹರಡಿತು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕಡೆಗೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಹಿಡಿದ ಗಣೇಶನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಂದೆ!

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಂಭ್ರಮ ನಡೆತಿದ್ರೆ ಸರಕಾರ ಸುಮ್ಮನಿರಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? ಈಗ ಬಹಳ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಯಾರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕದಿಯುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಗಣೇಶ ಮಂಡಳಿ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವತ್ತು ಹೇಗೆ ಯಾವ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಒಯ್ಯಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ! ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅಂದರೆ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ ನಾನು ನಾಕಾರು ಬಾರಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಕೊಡದೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಾಸೂ ಸಿಗಬಾರದೆಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದೇನೆ ಕೂಡ.

ಇದರ ಉದ್ದಿಷ್ಟ: ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರು ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಬೈಯಬಾರದು, ಹಾಗೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪೂಜೆಗೆ ರವಾನಿಸಬಹುದು, ಇವರಿಗ್ಯಾಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಈಚೆಗೆ ಆ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರು ನಮ್ಮಂತಹವರ ಮನೆಗೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇಠ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರಂತೆ!

ಇನ್ನು ಮಂಡಳಿಯವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ:

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲೇ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೂ ಗಣೇಶನಿಡುವ ಸ್ವೇಜು ಚೌತಿಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಿಮೆಂಟು ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದ ಸ್ವೇಜು ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುವ ಗಣೇಶ ವಿಗ್ರಹದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ವರಸಿದ್ದಿ ವಿನಾಯಕನ ವರ! ಸಂಜೆಗೆ ಒಂದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ 3-4 ಗಣೇಶ ಮಂಡಳಿಗಳವರು ಸಹಕಾರದಿಂದ ಒಂದೇ ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆ ಲಾಬಿಯವರಿಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು! ವಿನಾಯಕ ಸ್ವೇಜೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಘಂಟಸಾಲಾ ಹಾಡಿರುವ 'ಕುಕ್ಲಾಂ... ಬರಧರಂ' ನಿಂದ ಹಾಡುಗಳು (ಮೈಕಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲಾ!) ಮೊಳಗುವಾಗ ಹುಲು ಮಾನಪರೆಲ್ಲಾ 'ರಾಮ ಸ್ಕಂದಂ' ಅಂತನ್ನುವ ಕಾಲ! ಸರಿ, ಮೈಕನವರಿಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು. ಮಂಟಪ ತಲುಪುವ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಲಂಕಾರಣಾರ್ಥಂ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹಾಗೂ ಮಿಟುಕುವ ಸಾಲು ದೀಪಗಳೂ ಹಾಗೂ ಸ್ವೇಜ್ ಡೆಕೋರೇಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಂಡ್ ಸಿಸ್ಟಂನವನಿಗೇ ಗುತ್ತಿಗೆ! ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಕಾರು ಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನೋ, ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನೋ ಅಥವಾ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೋ (ಇದೂ ಘಂಟಸಾಲಾರವರದ್ದೆ) ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರವಣ ಶಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಮನೆಗಳಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಾನೆ?

ಇನ್ನು ಪೂಜೆ. ಅದೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತು; ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳೂ ಆಗಬೇಕಲ್ಲಾ. ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಮಂಟಪಗಳವರು ಒಬ್ಬನೇ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪೂಜಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು! (ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ನಾನು ರಿಟೈರ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಕರಣಕರ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ short term ಕೋರ್ಸ್ ಒಂದನ್ನು ಓದುವ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ! ಇದೊಂದು ಸೈಡ್ ಟ್ರ್ಯಾಕಾಯ್ತು ಬಿಡಿ) ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಗಾದೆಯೊಂದಿದೆ: 'ರೆಂಡು ಗುಡ್ಲ ಪೂಜಾರಿ' ಎಂದು. ಇದನ್ನು ತರಾತುರಿ ಮಾಡುವ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು 3-4 ಮಂಟಪಗಳ ಪೂಜಾರಿ ಅವಸ್ಥೆ short out ತಾನೆ? ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗೆ "ಕಾಲಾತೀತ ಲೋಪ ದೋಷ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥಂ... ಅಂತ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳ್ಕೊತೀನಿ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡತ್ತೆ ಅದೂ ಇನ್ನೂ super fast ಪೂಜಾರಿ ರಾಮಾಚಾರಿ ಕೈಸೇರತ್ತೆ!"

ಮೊದಲ ಮೊದಲು ಗಣೇಶನ ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು ಪೂಜೆ ಆದ ನಂತರ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡಿನ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ (ರೆಕಾರ್ಡ್ ತೂತು ಜೀಳುವವರೆಗೂ) ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ

(ಅರ್ಥಾತ್ ರಾತ್ರಿ 11 ಘಂಟೆ) ಪೂಜೆ ನಂತರ ಚರುಪಿಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು! ಮಂಟಪ ನಂ. 1 ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾನ್ನವಾದರೆ, ನಂ. 2 ನಲ್ಲಿ ಪುಳಿಯೋಗರೆ, ನಂ. 3ನಲ್ಲಿ ಗುಗ್ಗುರಿ! ಇದೂ ಕೂಡಾ pre plan ಆಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರಬೇಕು!

ಹೀಗೆ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿಯವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತಾನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ! ಎಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ನಟ - ನಟಿಯರು ಇರುತ್ತಾರೋ ಆ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಜನರ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ - ಡಿಮ್ಯಾಂಡು!

ಇವೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪೋಲಿಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಎನ್ನದೆ ತಲೆನೋವು! ಕೋಮು ಗಲಭೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ prevention arrests ಮಾಡುವುದು, ಮಂಟಪಗಳ ಟೈಸನ್‌ಗಾಗಿ surprise check ಮಾಡುವುದು ಇವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಟ್ ಮಾಡುವುದು. ಅದೂ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆ! ಎಲ್ಲಾ ಮಂಡಳಿಗಳವರೂ ಮಸೇನ್ ಸಾಗರನಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಠ! ಅದೊಂದು prestige point ಶಹರಿನ ಹೊರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳ ಬೆಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ! ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದರೆ ತಂತಮ್ಮ ಘನತೆಗೆ ಕುಂದು. ಇದರಿಂದ ಲಾರಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಕ್ರೇನ್‌ಗಳಿಗೂ ಡಿಮ್ಯಾಂಡೋ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು! ಇವೆಲ್ಲಾ ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯದವರೆಗೂ ನಡೆದರೆ desilting ಅನ್ನೋ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಗಣೇಶನ ಹಾಗೆ ಎತ್ತಿ ಅದನ್ನ ರವಾನಿಸುವವರು ಬೇರೆ! ಇವೆಲ್ಲಾದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು, ಒಳಗುಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ರಿಂಗ್‌ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ! ಕೈ, ಸೊಂಡಿಲು, ಕಿರೀಟ ಅಥವಾ ಪೀಠ ಯಾವುದಾದರೂ ಮುರಿದು ಬಣ್ಣ ಕಳೆದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಗಣೇಶನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ! ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗಿರುವವನ್ನು ಪೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಕೂಟರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲು ವಾಸಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, “ಯಾಕ್ರೀ, ಏನಾಗಿದೆ ಇವಕ್ಕೆ, ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸುರಿದಿಲ್ವಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ?” ನಾನೇನೋ CBI ಅಧಿಕಾರಿ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿದ ಆತ.

“ಇವಕ್ಕೆ, ಸಾವಿರಾರು ಕೊಟ್ಟಾ? ತಲೆ ಸರಿಗಿದ್ದಾ?” ಅಂದೆ.

“ಯಾರಿಗೆ?” ಮತ್ತೇ ಅದೇ ಉದ್ಭಟತನ?!

ಅವನೇ ಆಮೇಲೆ (ನಾನೊಬ್ಬ ಬೆಪ್ಪು ತಕ್ಕಡಿ ಅಂತ ತಿಳಿತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ!) ಹೇಳಿದ. “ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಿ, ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು, ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತು re cycle ಮಾಡ್ತೇನೆ” ಅಂದ!

“ಹೊಸ ಉಪಕರಣ?”

“ಅಂದರೆ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಡಿವೈಸೋ ಅಥವಾ ಇನ್ಸ್ಟ್ರೋ ಮೆಂಟ್ ಗಣೇಶನ್ನ modernise ಮಾಡ್ತಿನಿ!”

“ಈ ಸರ್ತಿ ಏನು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ಗಣೇಶನಿಗೆ?”

“ಇನ್ನೇನು, ಇದೆಯಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ? ಅದೇ!”

“ಏನು ಕೆಂಪಿನ ಬಳೆ ತೊಡಿಸ್ತೀಯಾ, ಗಣೇಶನಿಗೆ, ಅಥವಾ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಹಾಕ್ತೀಯಾ? ಅಥವಾ ಸ್ಕೂಟರ್ ಬೀಗದ ಕೈಯಾ? ಓಹೋ, inhaler ಆ? ಯಾವುದು?” ಅಂತ choice ಕೊಟ್ಟೆ.

“ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಿ, ಒಂದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು! cell phone! ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ stereo type ಆಗ್ಬಾರ್ದು. T.V. remote ಅಥವಾ ಏನೋ ಇನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು!

“ಕೋಕ್ ಬಾಟಲ್, ವೆಜಿಟಬಲ್ ಬರ್ಗರ್‌ನೂ ಯೋಚಿಸು” ಅಂದು ಗಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ! (ಹೇಗೂ ದಿನನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೋಸ್ಟ್ ನೋಡಿಲ್ಲಾ?)

ಓಹೋ ಇವೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಾನೇ, ದಲ್ಲಾಳಿತನ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದದ್ದೇ ಅಂತಂದ್ಕೊಂಡೆ.

ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ “ಚಿಕ್ಕರೇಲಿ ಬಿದ್ದು, ದೊಡ್ಡ ಕೆರೇಲಿ ಎದ್ದು” ಅಂತ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು ಕಾಡಿಸ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೇಲಿ ಬಿದ್ದು ಅದೇ ಕೆರೇಲಿ, ತತ್ಕ್ಷಣ (?) ಏಳಾನೇನೋ ಗಣೇಶ! ಅಂತೂ ಕ್ರೇನ್‌ಗಳ ಮಹಿಮೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗೆ ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ recycle ಆಗ್ತಾನೆ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವರಸಿದ್ದ ವಿನಾಯಕ ಅನ್ನಿಸ್ತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ!

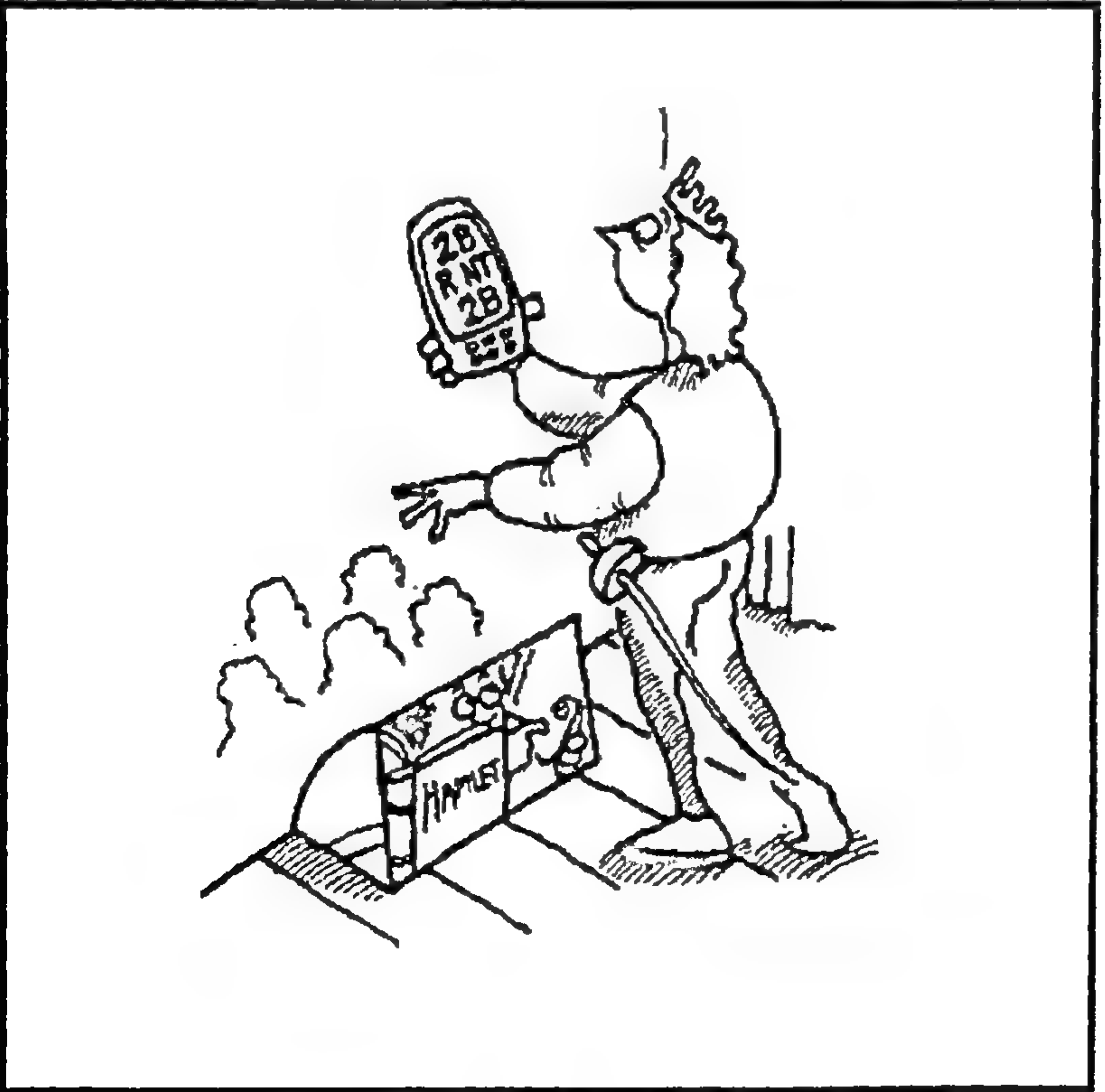
‘ ನೀವೊಬ್ಬ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೇ?’ ಅಕೆ ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು. ಅಕೆಯ ಉಬ್ಬಿದೆದೆಗಳ ಏರಿಳಿತಗಳು, ಅವಳ ಉದ್ದೇಗವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಫಲವಾಗಿದ್ದವು. ‘ ನನಗೆ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೂ ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ ’

ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ,

ಇತ್ತೀಚಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಬೇಜಾರಿನ ಸಂಗತಿ. ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ, ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವಂತೆ ಇರಬೇಕು, ಎಂಟು ಹತ್ತು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ತುರುಕಿ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಯಾಕೋ ಬೇಸರ ತರುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಬರಹಗಾರರು, ತಾವು ಬರದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಯ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿರುವುದು ಓದುಗರ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. 'ಅಪರಂಜಿ'ಯ quality ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ - ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಕೊರವಂಜಿಯ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬರುತ್ತೆ.

ಡಾ|| ವೈ.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಉದೋದ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಾರೋದ್ ತಗೊಂಡಾಗೆ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಆಚಾರಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೇಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಹತ್ತು ಮಾರು ದೂರಕ್ಕೆ ಕೇಳೋ ಹಾಗೇ ಫ್ಲಕ ಫ್ಲಕಾಂತ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ ಉಗಿತಾ ಇದ್ದಾಗ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಬಾಂಡ್ಲೆಗೆ ಅವರೇಕಾಳು ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಾ ಇದ್ದ ಗೋದಾ "ಎನ್ನಾಗೋ ಇನ್ನಿರಿ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೋರಿಂಗಾ" ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗೇ ಕೇಳ್ತಾಗ ಆಚಾರಿ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದ. ನಾನು ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋದನ್ನ ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದ ಇವಳು ತಾನೇ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೋರಿಂಗಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ನಂಬೋಕೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳ್ಳೊಬೇಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೋನು ತಲೆ ಮೇಲೆ ನೀರು ಸುರ್ದೊಂಡು ಸ್ನಾನನೇ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟ. ಶಿವ ಶಿವಾ, ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ ಚಾಪೆ ಹಾಕಿ ಕೂರಿಸಿ ತಟ್ಟೇಲಿ ಅವರೇಕಾಲು ರೊಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೇನು ತಿನ್ಬೇಕು ಅನ್ನುವಾಗ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಗತಿ ದೇವರೇ ಅಂತ ಆಚಾರಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಬೆದರಿದ. ಎಲ್ಲ ಅವನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೇ ಆಯ್ತು. ಎದುರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟದವಳು, ಮುಂದೆ ರೊಟ್ಟಿ.

ಕಾಯಿ ಚಟ್ಟಿ ಬಡಿಸಿ ಮೇಲೊಂದೆರಡು ಮೆಳ್ಳೆ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸಿ 'ಎನ್ನಾಗೋ ಕೊಂಚ ಮೋರ್ ವೇಣುಮಾ' ಅಂದಾಗಲಂತೂ ಇದ್ಯಾವ ಗ್ರಹಚಾರಕ್ಕಪ್ಪ ಈ ಉಪಚಾರ ಅನಿಸಿತು. "ಒನ್ನಾ ವೇಂಡಾ" ಅಂದು ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಚಾರಿ, ಸೀನ, ವರದ, ರಾಮಿ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ವರದನ ಮನೆ ಮಹಡಿ ಮೇಲೆ, ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಬಡಿಯೋದು ಗೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದ್ದೇಗೋ ಗೋದಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ತುಂಬಾ ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಳು. 'ಇನ್ನೇಲೆ ಅಂಗೆ ಪೋರ್ದಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಅವನಿಂದ ಭಾಷೆ ತಗೊಂಡ ಮೇಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೂ ಅವನು ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ವರದನ ಮನೆ ಅಟ್ಟ ಸೇರ್ದೊತ್ತಿದಾನೆ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಚಾರಿ ಅಷ್ಟು ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಮೈನ್‌ಟೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ಇದನ್ನ ಮತ್ತೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಕಂಡು ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.... ನಾವು ಅಡ್ಡೆ ಛೇಂಜ್ ಮಾಡೋದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಅನಿಸಿತು ಆಚಾರಿಗೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಬಡಿಸುವಾಗ ಆಚಾರಿ ಹತ್ತಿರ ಕೂತ ಗೋದ 'ಎನ್ನಾಗೋ' ಅಂದಳು. ಆಚಾರಿ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡದೇ ರೊಟ್ಟಿನ ಜಟ್ಟೇಲಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅದ್ದಿ

ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕ್ಕೊತಾ ಇದ್ದ. “ಉಂಗಳಿಕೆ ರೊಂಬ ಇಷ್ಟ ಇರಂದಾ... ವಾರಕ್ಕೆ ಒರುವಾಟಿ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಂಗೋ ನಾ ಅಡ್ಡ ವರದಿಲ್ಲ” ಅಂದಳು.

ಆಚಾರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ಗಂಟ್ಟಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು. ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ‘ಪೋಂಗೋ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ’ ಅಂದಳು. ಇದೇನು ಗ್ರಹಚಾರ ಅಂತ ಆಚಾರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಜಿಸಿ ಕಾಫಿಯೂ ಬಂತು. ಆಚಾರಿ ಕಚ್ಚಿ ಪಂಚೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜುಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಪಾಲೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡ್ತಿ ಮುಖ ನೋಡಿ “ವರದನ ಹಾಶ್‌ಗೆ ಇಪ್ಪಡಿ ಪೋಯಿ ಅಪ್ಪಡಿ ವಂದುಡ್ರೆ, ಒರು ರೆಂಡೂ ಮೂನೋ ರೌಂಡು ಅಡಿಟ್ಟು” ಅಂದ. ಗೋದಾ ನಗುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅವನ ಜುಬ್ಬ ಸರಿಮಾಡಿ “ನಿಧಾನಮಾ ವಾಂಗೋ ಒನ್ನು ಅರ್ಜಂಟ್ ಇಲ್ಲ” ಅಂದಳು. ಎಲಾ ಇವಳ ಮನೆ ಕಾಯವಾಗ ಇದೇನು ಬಂತು ಇವಳಿಗೆ ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೇ ಅಡ್ಡೆಗೆ ಹೋದ ಆಚಾರಿ. ಇವನು ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು. ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೆದರೊಂಡು ಅವಳ ಕಣ್ ತಪ್ಪಿಸಿ ಇವನು ಬರಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಒಂದೆರಡಾಟ ಅಡಿದ ಮೇಲೆ ಆಚಾರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದ... “ಅಲ್ಲ ಕಣೋ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ, ಭದ್ರಕಾಳ ಆಗ್ತಿದ್ದೋಳು ಇವತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪೋಯಿಟ್‌ವಾಂಗೋ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದಾಳಲ್ಲೋ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ವರದ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವವನಂತೆ ‘ಅದಾ’ ಅಂದ. ಆಚಾರಿ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿನಗೇನೋ ಗೊತ್ತು” ಅಂದ. ಅದಿಕ್ಕೆ ರಾಮಿ “ಇಂಗಿ ಕೇಳು ಕಣ್ಣೆ ಅದು ಇಪ್ಪಡಿ... ನಿಂಗಿ ಶ್ಯಾಮಿ ಗೊತ್ತು” ಅಂತ ಕೇಳಿದ “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಏನು ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ” ಅಂದ ಆಚಾರಿ “ಸಂಬಂಧ ಇಕ್ಕರ್... ಇಂಗಿ ಕೇಳು... ಶ್ಯಾಮಿ ನಮ್ ತರಾನೇ ಹೀಗೆ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಟ್ಟಿ ಏರ್ಪಡ್ತೊಂದ್ ಕಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲ ಹತ್ತಾರು ಕಟ್ಟಿ, ಕಾಸು ಮಾಡೋದಕ್ಕಿಂತ ಕಳ್ಳೊಳ್ಳೋದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ರೇಗಿ, ಬಯ್ಯು ಅವನಿಂದ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಮುಟ್ಟಲ್ಲ ಅಂತ ಭಾಷೆ ತಗೊಂಡು. ಶ್ಯಾಮಿ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಭಾಷೆಗೆ ಹೆದರಿ. ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು... ಶ್ಯಾಮಿಗೆ ಏನೂ ಹವ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ ಜೀವನವೇ ಭಣಗುಡೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಎಂಟರ್ ಆಗಿದ್ದು ರಂಗು ರಂಗಾದ ರಂಗಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ. ಈಗ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನ ಅವನು ಕೇರಾಫ್ ರಂಗಮ್ಮ. ನಮ್ಮಜಮಾನರಿಗೆ ಯಾಕಾದ್ರೂ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೋ ಅಂತ ಶ್ಯಾಮಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಳಿ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಗೊಂಡು ಹೊಡ್ಕೊತಾ ಇದಾಳೆ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಿಂಗಿ ಯಾಕೆ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಬಿಡಿಸಿಲ್ಲ ಅಂತ” ಅಂದು ರಾಮಿ ತೊಡೆ ತಟ್ಟ ಎಲೆ ಉದುರಿಸಿದ. ಎಲೆ ಆಯ್ಕೊತಾ ಆಚಾರಿ ನಂಗೂ ಅವಳು ಇಸ್ಪೀಟ್ ಬಿಡಿಸಿದ್ರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೇನೋ ಅಂದೊಂಡ.

★ ★ ★

ಕ್ರಿ.ಶ. 2020 ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಒಂದು ಖೂನಿ ಕಥೆ

- ಎಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ

ಸೂರ್ತಿ: ಸ್ಪೀಷನ್ ಲಿಕಾಕ್

ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಕೊಂದವನು ನಾನೇ ಎಂದು ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ಕೆಲವು ಸ್ಪಷ್ಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿ ಧಾರೆ ಅದೇನು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ, ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಬಹಳಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅನಿಸಿರೊದರಿಂದ ನಾನು ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಕಂಡಗಣಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಕಂಡು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಅಂಬೊದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅವರು 'ಈ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನವಶ್ಯಕ ರೀ' ಅಂದು. 'ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಅಲ್ಲ - ಇದು ಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ' ಅಂತ ಸೇರಿಸಿದರು.

'ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಕೊಂದಿದೀರಿ ಹೌದಲ್ಲವಾ? ಸರಿ, ಬಿಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯ್ತು. ಅದೇನು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಣು?' ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲಿತ್ತಿಸಿದರು. ನಾನು ಇದು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲೆ ಕಾಯಿದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಅಲ್ಲೇ ಸಾರ್? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. "ಉಹುಂ" ಅಂತ ಅವರು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ: 'ಅದ್ದೇಗೆ ಕಟ್ಟಲೆ ಕಾನೂನು ವಿಷ್ಣು ರೀ ಅದು?' ಅಂತ ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು.

ಈ ವಿಷಯದಿಂದಾಗಿ ನಾನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳಿಂದ, ಅಷ್ಟೇಕೆ, ನನಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಹ, ಪ್ರತಿದಿನ ಅನಗತ್ಯ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಬರ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ - ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಆ ಸಂದರ್ಭದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಘೋಷಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾನು ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಸಾವಿಬ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

'ಸರಿ, ಬಿಡಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ... ಒಳ್ಳೆಯದು... ನೀವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡೋದಾದ್ರೆ ಈ ಫಾರಮ್ ಒಂದನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಫಾರಮ್‌ಗಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಗಾರ್ಬೇಜ್ ರಾಶಿಯನ್ನು ತಡಕಾಡಿದರು. ಅವರು ಕತ್ತತ್ತಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು: 'ನೀವೇನು ವೇಳೆದಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಕೊಂದೆ, ಅಂದಿರಾ? ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು ಅಂತ ಇದೀನಿ ಅಂದಿರಾ?'

‘ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ’ ನಾನು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಬಾಳಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು ಬಿಡಿ... ಯಾಕೇಂತಂದ್ರೆ.... ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಫಾರಮ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಖಾಲಿ ಫಾರಮ್ ಕೊಟ್ಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು, ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು, ಹುದ್ದೆ, ಪದವಿ, ನಾನು ಖಾನಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ, ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

‘ಸಾರ್, “ಕಾರಣ” ಅನ್ನೋ ಕಾಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನ್ ಬರೀಲಿ?’ ಅಂದೆ.

‘ಓ ಅದೇನು ಮಹಾ! ಬಿಡಿ... ಸಾರ್ ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ‘ಕಾರಣಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ’ ಅಂತ ಬರೆದರೂ ಸಾಕು. ಅಥ್ವಾ... ನಿಮಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ, ‘ಮಾಮೂಲಿ ಕಾರಣಗಳು’ ಅಂತ ಬರೆದ್ಬಿಡಿ ಅಂದರು. ಅವರ ಮೃದು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಭಾವ “ಮಡುಗಟ್ಟಿ” ನಿಂತಿತ್ತು. ‘ಇನ್ನು ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು’ ಎಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರು ‘ನೀವು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಆ ನಿಮ್ಮ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ, ಹಾಗೇ ಬಿಡಬೇಡಿ - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ’ ಅಂದರು.

ನನಗೆ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. D.S.P. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಕಾನೂನಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮಿತಿಯೊಳಗೇ ಇತ್ತು, ನಿಜ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಕೊಂದಾಗ ತನಿಖೆ-ವಿಚಾರಣೆ ಅಂತ ಮುಜುಗರದ ರಗಳೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಎಲ್ಲಿ? ಅದಲ್ಲದೆ, ಅದು ತುಂಬಾ tedious ವ್ಯವಹಾರ!

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಖಾನಿ-ಪಾನಿ, ನಡೆಯೋದು ಬಾಡಿಗೆ ಏರಿಸಿದ ತಕರಾರು ಬಂದಾಗ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ‘ಇನ್ನೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ‘ಬಾಡಿಗೆ’ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು’ ಅಂತಾನೆ ಮಾಲೀಕ. ಮಸಲ, ಬಾಡಿಗೆದಾರ: ‘ಓಹೋ ಹಾಗೋ?;’ ಸರಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲೇನೆ’ ಅಂತಾನೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಯೂ ಮಾಡ್ತಾನೆ.... ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲ ಮರೆತು ಬಿಡ್ತಾನೆ, ಪಾಪ.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೇಸು ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೆ ಆ್ಯಂಡ್ ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಡಿಗೆದಾರರ ಸಂಘ’ದವರು ನನಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ನಂತರ, ಈ ವಿಷಯ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ - ನಾನು ಕೆಲವು ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾನು, ನನ್ ಕುಟುಂಬ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದೆವು. ಆ ದಿನ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಫ್ಲಾಟಿನ ಮಾಲೀಕನೇ ಬಂದು ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ, ಆಗ ಅವನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನನಗೆ ಏನೂ ಅಸಂಗತ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಘಟನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾಟಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಲಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದ.

ಈ ಫ್ಲಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಹೆಚ್ಚು 'ಕಬೋರ್ಡ್'ಗಳ್ಳ ಇಡಿಸಲಿಲ್ಲ.' ಅಂದಿದ್ದ.

ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದುದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಜುಗರ ಆಗಿತ್ತು: 'ಛೇ... ಅದೇನು ಮಹಾ, ಬಿಡಿ? ಈ ಉಗ್ರಾಣದ ಗೂಡು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ - ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು, ಇದೆ 4'x4'=ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಹೇಳಿ? ಅಂತ ನಾನೇ ಅವನ ಫ್ಲಾಟನ್ನ ಸಕತ್ತಾಗಿ ತಾರೀಪು ಮಾಡಿದ್ದೆ.

ಆದರೆ ಆತ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ 'ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿ, ಸಾ!... 'ಕಬೋರ್ಡ್'ಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾದ್ದು. ನಾನು ಒಳ್ಳೆ ಕಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ' ಅಂದ.

ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವ ನಿಜವಾಗಿ ಹೊಸ 'ಕಬೋರ್ಡ್'ಗಳನ್ನು ತಂದು ಸೇರಿಸಿದ. ನನಗೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಮೋಟು ಬೆರಳನ್ನು ಮೊಂಡ ಮೂಗಿನ ಮೇಲಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿ ಅಂದರೆ - ಅವನು ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ!

'ಅಲ್ಲಿ... ಹೊಸದಾಗಿ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀರಿ... ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸೋದಿಲ್ಲೇನಿ?' ಅಂದೆ.

'ಛೇ... ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟೆ? ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಇಲ್ಲಾ... ನನಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿರೋದಾದ್ರೂ ಎಷ್ಟು ಮಹಾ! ಒಂದೈನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅಷ್ಟೇ' ಅಂದ.

'ಏನ್ರಿ ಹೀಗಂತೀರಾ? 500 ರೂ.ಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಎಷ್ಟಾಯಿತು. ಏನ್ ಕಥೆ?' ನಾನಂದೆ.

'ಇರಬಹ್ನು, ಸಾ!... ಆದರೆ ನಾ ಬಾಡ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲ್ಲ' ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬವಳಿ ಬರುವಂತಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂಬೊದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ವಿಚಾರ ಆಗ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಯೋಚನೆ ಬಂದದ್ದು ಆಮೇಲೆ.

ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ ಯುಗಾದಿ ವರೆಗೆ ಅಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ಘಟನೆ ಯಾವುದೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ನೆನಪು. ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲಿಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. 'ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತೀದೀನಿ ಕ್ಲಮಿಸಿ' ಅಂದ. - ನನಗೆ ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. 'ಇಡೀ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡ್ತೇನೆ' ಅಂದ. ನಾನು 'ಬೇಡ' ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು 'ಅಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿಯೇ ಇದೆ' ಅಂದಾಗ 'ಈಗ ಅದರ ಖರ್ಚೆಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಏರಿದೆ' ಅಂತ ಅವನು ಸೇರಿಸಿದ.

'ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು 200 ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಪರವಾಯಿಲ್ಲ' ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ದೃಢವಾಗಿತ್ತು.

‘ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರೆ’ ಅದು ಅವನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು.

ಮುಂದಿನ ಘಟನೆಗಳು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ - ಹಣದುಬ್ಬರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಲೆಗಳು ಗಗನಕ್ಕೇರಿದಾಗ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲೀಕ ಮಾತ್ರ ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ‘ಈಗ ನಾನೇನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ - ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ನನಗೆ 10% ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು ಸುರಿದ.

‘ಅಲ್ಲೀ - ನಿಮಗೇನು ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೇನಿ, - ಅವರ ಗತಿ ಏನಿ, ನೀವು ಹೀಗಾದರೆ?’

‘ನಾನೊಬ್ಬ ಒಂಟಿ ಬಡಕ - ನನಗೆ ಮದುವೇನೆ ಆಗಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ‘ಸರಿ’ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂತು.

2019ನೇ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನಾವಳಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನ 13ನೇ ಸಲ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸಿ, ಸೋತು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದ ಸಂದರ್ಭ. ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜಯೋತ್ಸವ, ಅನೇಕರ ಮನೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟಗಳು ನಡೆದವು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಮೇಲೆ 75% ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತ್ತು - ದೇಶ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೈಮರೆತ ಮಹಾಜನತೆ ‘ನಾನು ಮುಂದು, ತಾನು ಮುಂದೆ’ ಎಂದು ತೆರಿಗೆ ತೆತ್ತು ವಿಜಯೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸಿತು.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲೀಕ - ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ - ವಿಜಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ. ನನಗೆ ನನ್ನ 10% ಲಾಭ ಸಾಕು ಅಂದ.

ಅವನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಾಳದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಧರ್ಮರೇಟ್ ಆಗ ಹತ್ತಿತ್ತು ಬಹುಶಃ

ನಾನು ಏನಾದರೂ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲೇಬೇಕೆನ್ನುವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯಹತ್ತಿತ್ತು. 145 ಡಾಲರ್‌ಗೆ 185 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ U.S. ಸರ್ಕಾರ, ದೇಶದ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ‘ಕೊಂಡು’ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಗುಲ್ಲಿದ್ದಿತ್ತು.

ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಲೀಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲಿತ್ತು - ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನ ಜತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ.

‘ರೀ... ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ! ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಕುಸಿದಿದೆ ಅಂತ?’

‘ಹೌದು... ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಈಗ?’

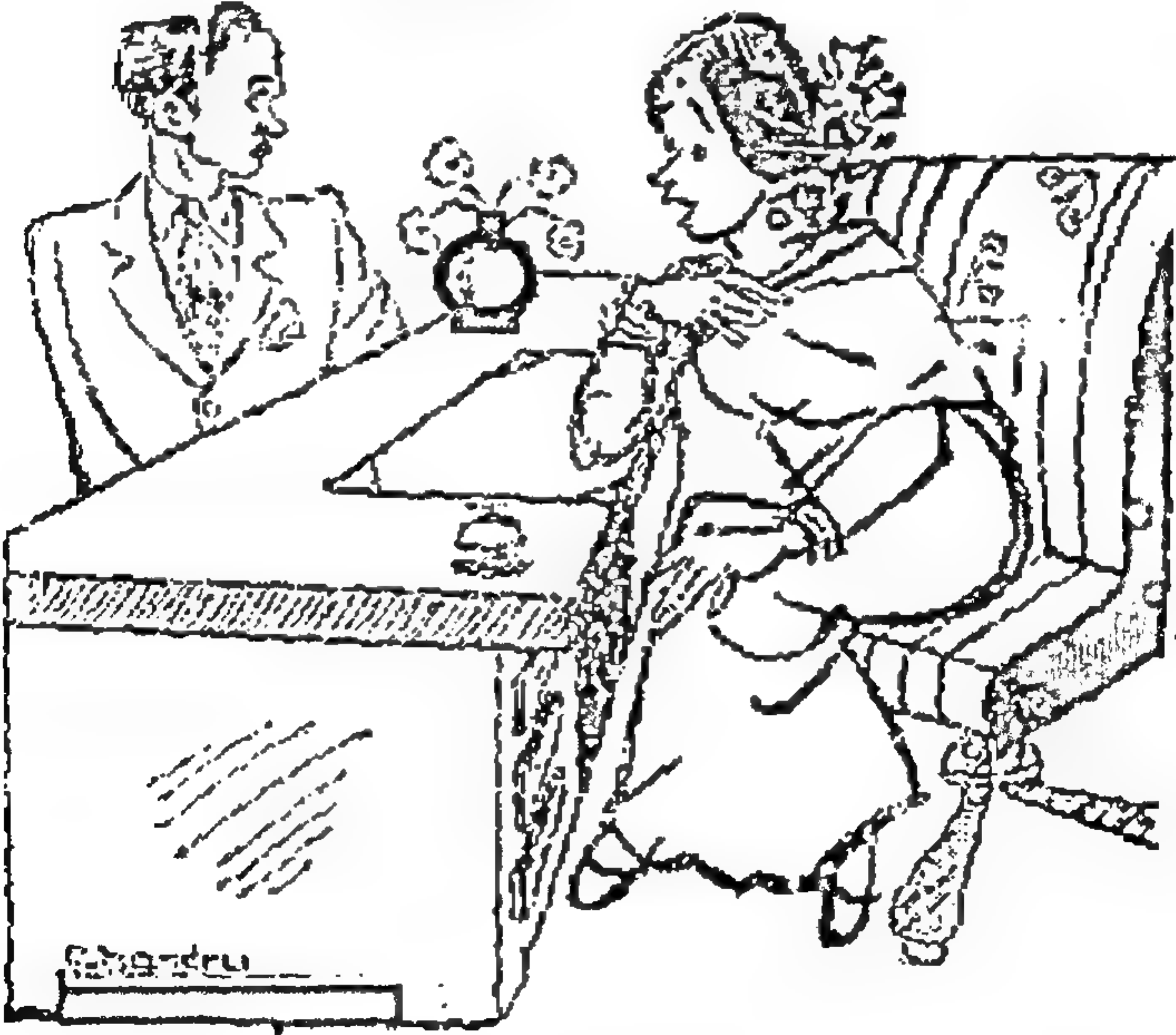
‘ಏನಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನನ್ನ ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಡಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ?’

‘ಉಹಂ... ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಅಂದ. ಆ ‘ಹಂದಿತಲೆ’ Pig-headed ಮನುಷ್ಯ.

ಆಗ ನಾನು ಪಿಸ್ತೂಲು ತೆಗೆದು ಅವನ ಕಡೆ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಹೊಡೆದೆ. ಅವನು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ್ದೆ. ದಟ್ಟನಾದ ಹೊಗೆ ನಡುವೆ ನೋಡಿದೆ - ಒಂದು ಗುಂಡು ಅವನ ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯದು ಅವನ ಕಾಲರ್‌ನ್ನು ಹರಿದಿತ್ತು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕನೆಯವು ಅವನ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬನ್ನು ತೂತು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಅವನು ಬೀಳುವಂತೆ ಮುಗ್ಗರಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ನಡೆದ. ರಸ್ತೆ ತಲುಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ರಸ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಡೆಯೋಕೆ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಅವನನ್ನ ಪೊಲೀಸರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆ ಅನ್ನಿ, ನಮ್ಮ ರಾ.ಮ. ಮತ್ತು ಫಾ.ಬಾ. ಸಂಘದವರು ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಕೊಡೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರಲಿ ಅಂತ ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮತಿ. ಮಾಲಿಗಿ
ಅಡ್ಡೋಕೇಟ್

ಸತ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಕೇಸ್ ನಡೆಸಬೇಕಾದ್ರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತಾಗುತ್ತೆ.
ವಿರುದ್ಧವಾಗಾದ್ರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ,

ಭಾನುವಾರದ ಬಸವಣ್ಣ....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಶನಿವಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸೀರಿಯಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಠೀವೀಲಿ ಬರೋ ಎಲ್ಲಾ ಛಾನಲ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ನೋಡಿ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಸಾತ್ರಿ ಮುಗಿತಾ ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತರ ವರೆಗೂ ಹಾಸಿಗೆಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಯಾರ ಕಾಟವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು ಅಂಚೋ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆರಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರಕ್ಕೆ ನೀವು ಸುಖವಾದ ಸವಿಕನಸನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಕಿವಿ ಪಕ್ಕ ಬಂದು ಒಂದು ನೂರು ಜೋಡಿ ವಾಲಗಗಳು ಬಡಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ?

ನನಗೂ ಅದೇ ಅನಿಸಿದ್ದು. ವಾಲಗ ಊದಿ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸಿದವನನ್ನು ಸೌದೆ ತಗೊಂಡು ಚಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಓಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಅನಿಸಿತು. ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದೆ. ಲುಂಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೇದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಚೆ ಬಂದೆ. ಇಡೀ ರಸ್ತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದೆ - ನನ್ನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿನಾಲ್ಕರ ಹುಡುಗ ನಿಂತಿದಾನೆ, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ಸರ್ವ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮೆದ್ದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ಹಸುವೋ ದನವೋ ನಿಂತಿದೆ. ಅದರ ಸಂಗಡ ನಿಂತಿರುವ ಹುಡುಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದದ ನಾದಸ್ವರವಿದೆ, ಅದರ ಪೀಪಿಯನ್ನು ತಿರುವುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಊದಲು ಹುಡುಗ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನಾಲಕ್ಕು ಒದ್ದು ಓಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದ ನನಗೆ ಅದು ಯಾಕೋ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬೈಯಬೇಕು ಅನಿಸುವುದು ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮರೆತುಹೋಯಿತು.

ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಇರು ಮತ್ತೆ ಊದಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಒಳಗಿನ ಚಿಲ್ಲರೆ ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಐವತ್ತು ಪೈಸೆಯ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಆಚೆ ತಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಹುಡುಗ ಕೈ ಎತ್ತಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಸೂಚಿಸಿದ, ಅಯ್ಯಾವ್ರಿಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡು ಅಂತ ಬಸವನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ. ಬಸವ ಗೋಣನ್ನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಆಡಿಸಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರಿಸಿತು. ಹುಡುಗ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾದೆ - ಅವನು ಮತ್ತೆ ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಹೋಗದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ರಸ್ತೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದ.

ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬೈಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು, ಅದರ ಜತೆಗೇ ಆತ ಮಿಕ್ಕ ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಯಾಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ

ಎಂಬುವುದೂ ಸೇರಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಾಕೆ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ಅವಳ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹುಡುಗನ ವಿಷಯ ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು.

ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಇದೇ ಸಂಗತಿ ರಿಪೀಟು ಆದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅವತ್ತಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಆಚೆ ಬಂದೆ. ಇವತ್ತು ಆ ಹುಡುಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಬೇರೆಯವನು ಬಂದಿದ್ದ. ನೋಡಪ್ಪಾ ದೊರೆ, ರಾತ್ರಿ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮಲಗಿರ್ತೀವಿ, ಭಾನುವಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿರ್ತೀವಿ - ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೇನೇ ಬಂದು ನೀನು ಓಲಗ ಊದಿದರೆ ನಮ್ಮ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡುತ್ತೆ. ಇನ್ನೇಲೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹತ್ತುಘಂಟೆ ಆದಮೇಲೆ ಬಾ... ಅಂತ ಒಂದು ಛೋಟುದ್ದದ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿ ಐವತ್ತುಪೈಸೆ ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನೋದು ಅವನು ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸದೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ ಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡು ಅಂತ ಬಸವನ ಕೈಲಿ ಇವನೂ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿಸಿದ. ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ ಹಾಗೇನೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತಾರ ಮನೇಗೂ ಹೋಗದೇ ರಸ್ತೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದು ಮರೆಯಾದ. ನಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರೆ ಯಾವ ಮನೇಗೂ ಇವರು ಯಾಕೆ ಹೋಗುಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಕಾಡುಕೈ ತುರುವಾಯಿತು.

ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗಲೂ ಇದೇ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂತು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಅವನು ಬಂದು ಓಲಗ ಊದಲಿ, ಬ್ಯಾಟು ತಗೊಂಡು ಅವನ ತಲೆ ಪೀಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತಂದ ಮಗನಿಗೆ ಹೊಡೆಯೋದು ಬಡಿಯೋದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಓಲಗ ಊದೋರೇ ಕಡಿಮೆ ಆಗ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಅಂಥಹದರಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಬೈದು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ವೃತ್ತಿನೇ ನಂಬಿರೋ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಇಳಿಬೀಕಾಗುತ್ತೆ... ಅಷ್ಟೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೆ.

ಇದಾದ ಎರಡು ಭಾನುವಾರ ಓಲಗದವನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರಕ್ಕೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು, ನಿದ್ರೆ ಬರದೇ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಥರಾ ಸೋಂಪೇರಿತನದ ಜತೆಗೆ ಮೈಕೈಸೋವೂ ಇತ್ತು. ಈಗಲೂ ಓಲಗದವನ ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟೆವು.

ಮೂರನೇ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರಕ್ಕೇ ಓಲಗದ ಧ್ವನಿ ಜೋರಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಇವತ್ತು ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮನೆ ಪತ್ತಿರ ಬರಬಾರದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಆಚೆ ಬಂದೆ.

ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲ; ಈಗ ಬಂದಿರೋ ಹುಡುಗನ ವಯಸ್ಸೂ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೋಪ ಇತ್ತಲ್ಲ ರೇಗಿದೆ. “ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬಡಕೋಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೇನೇ ಬಂದು ಆ ಹಾಳಾದನ್ನ ಕಿವಿ ಕಿತ್ತು ಹೋಗೋ ರೀತಿ ಊದಿ ನಮ್ಮ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡಿಸಬೇಡ ಅಂತ? ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಹೀಗೆ ಊದಿದರೆ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಡ್ತೀನಿ ನೋಡು ಅಷ್ಟೇ...”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅವಮಾನ ಆದ ಹಾಗನ್ನಿಸಿತು ಅಂತ ತೋರುತ್ತೆ. ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ “ಸಾರೀ ಸಾರ್...” ಅಂದ. “ಸಾರೀ ಅಂದರೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೇನಯ್ಯಾ...? ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನೀವೂ ತಿಳ್ಳೋಬೇಕು...” ಅಂತ ರೋಪು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಹುಡುಗ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನಾನು ಬೈಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೈಸಿಕೊಂಡ. “ತಪ್ಪಾಯಿತು ಸಾರ್...” ಅಂತ ಅವನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ.

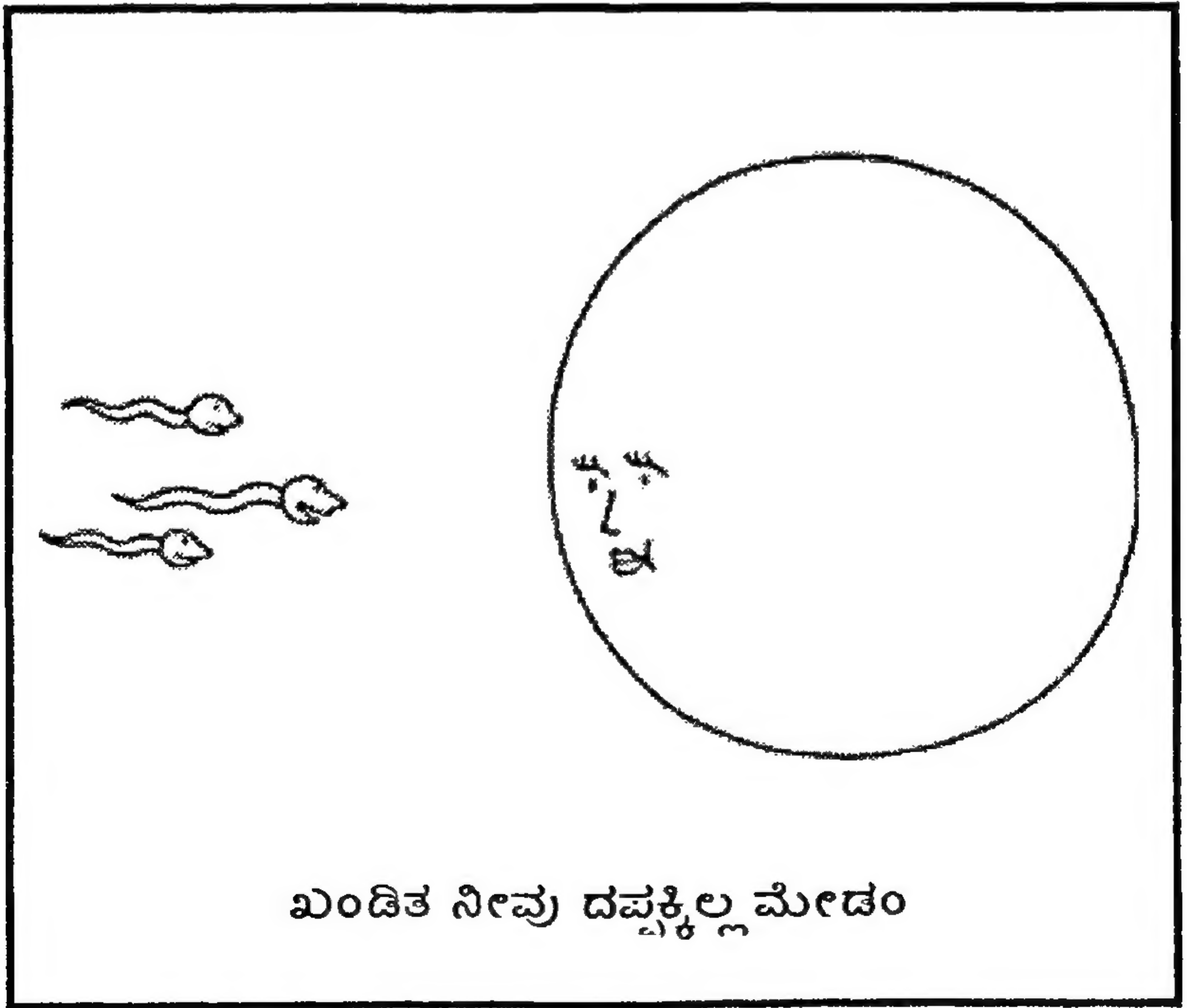
ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಇವರದ್ದೇ ಜಮೀನು ಗಿಮೀನು ಇವೆಯಂತೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ದೊಡ್ಡ ಕುಳ ಇವರು. ಇವರ ತಾತನದ್ದು ಮನೆ ಕಸುಬು ಬಸಬಣ್ಣನನ್ನು ಹೀಗೆ ಆಡಾಡಿಸುವುದಂತೆ. ಈ ಕಸುಬಿನಿಂದಲೇ ತಾನು ಭಾರಿ ಕುಳವಾಗಿದ್ದು ಅಂತ ತಾತನ ನಂಬಿಕೆ. ಎರಡು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರೋರು; ಈ ಹುಡುಗನ ಅಣ್ಣ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾನಂತೆ - ಅವನಿಗೂ ಇದು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಕಸುಬು.

ಈ ಹುಡುಗ ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. ಈ ಕಸುಬಿನಿಂದಲೇ ತಾನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಅಂತ ತಾತನ ನಂಬಿಕೆ. ಅದರಿಂದ ತಾತ ಸಾಯಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಕಸುಬು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಇವನ ಅಪ್ಪನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕುಳ ಆಗಿರೋದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋದು ಇವರ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದು.

ಇವರು ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರ್ತಿದಾರಂತೆ, ಮನೆ ಕಸುಬು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿರುವ ಇವನ ತಂದೆಯ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ. ಸ್ವಂತ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದರೆ ಜನ ಆಡಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಮನೇಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಊರು ಸೇರ್ಕೋತೀವಿ. ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೋದೂ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬರೋದೂ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಅಂತ ಇಲ್ಲೇ ಹಳ್ಳೀನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನ ಜಿಟ್ಟಿದಾರಂತೆ. ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಬಂದು ಮನೆ ಹಿರಿಯನ ಆಸೆ ತೀರಿಸಿ ಊರು ಸೇರ್ಕೋತೀವಿ. ಆದೂ ಎಲ್ಲರ ಮನೇಲೂ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಂತೆ, ಹಿಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮನೆ... ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲೇ ಈ ಕಸುವು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಸಮಿತ್ ಕಾಸು

ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು - ಅದೂ ಡಾಲರಿನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಲು ಹೊರಟವನು ಮಾತು ನುಂಗಿಕೊಂಡೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಆಡಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೇ ಅಂತ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಕೊಂಕಿತು.

“ಇದು ತೊಂದರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತೂ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸ್ತಾ ಇದೀವಿ ಅಂತನೂ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಡೋಣ ಇದನ್ನ ಅಂತ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳಿದೀವಿ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರೋದೂ ಹೇಗೆ ಬಿಡಕ್ಕಾಗ್ತದೆ? ಅಂತ ಅವನು. ಇನ್ನೇನು ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ, ನಮ್ಮವ್ವ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದೇ ಮಲಗಿವೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರ್ತಾನೋ ತಿಳಿದು... ತೊಂದರೆಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಾರ್, ಸಾರಿ ಸಾರ್...” ಅಂತ ಹುಡುಗ ಬಸವಣ್ಣನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. “ಮರೀ, ನಿಲ್ಲೋ ಒಂದು ನಿಮಿಷ...” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ. ಹುಡುಗನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮನೆ ಮಂದಿ ಅವನ ಸುತ್ತ ಸೇರಿದ್ದವು. ಐದು ರೂಪಾಯಿನ ನೋಟು ಒಂದನ್ನ ತಗೊಂಡು ಆಚೆ ಬಂದೆ.” ಮರೀ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಕೋಬೇಡ. ನಮ್ಮ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಅನ್ನೋ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನ ಬೈದಿದ್ದು ಅಷ್ಟೇ. ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ...” ಅಂತ ಹೇಳಿ ನೋಟನ್ನ ಅವನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಯಾಕೋ ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡಿ ಹೋಗಿತ್ತು....

ವಾಸದಿ ಕ್ರೈಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ಟಿ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
ಡಿ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
ಡಿ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
ಡಿ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗುರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಪೂರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ
ಶುಭದ್ರವ್ಯವೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಡೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

- ★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಆಡಮಾನ ಸಾಲ
- ★ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಶ. ರವಿಕಂಠರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎ. ಆರ್. ಅರುಣ್ ಕುಮಾರ್ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ಎ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ವೈ.ವಿ. ಶಾಂತಾಮೂರ್ತಿ, ಎ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಚ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date 5th of every month
Reg. No.: CPMG/KA/BGW-544/2003-05

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road, Bangalore 560 001.

Phone: 2203333

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, Siddapura,
Jayanagar, Bangalore 560 011.

Phone: 6565678

Fax: 91-80-2265298 E-mail: info@mallige.com

Web: <http://www.mallige.com>